-Revista núm. 51-

Tardor 2016

Octubre - Novembre - Desembre

150è Aniversari 1865 - 2015

La Revista de Tots

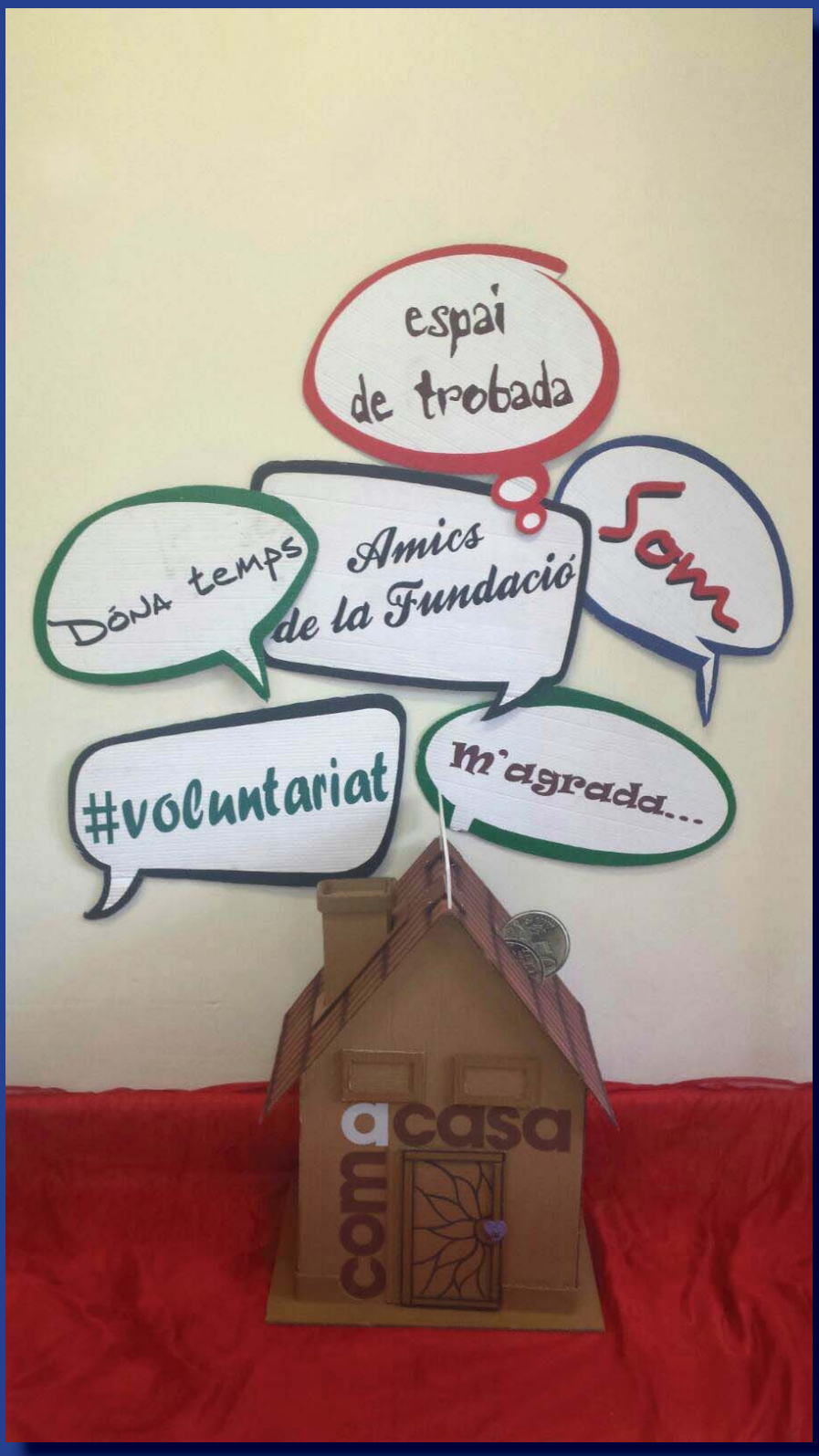

PROGRAMACIÓ RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA

Novembre:

- **Dimecres 2:** Celebració d'aniversaris de la 4a 1a planta
- **Dimecres 9:** Celebració d'aniversaris de la 2a planta
- **Dimecres 16:** Celebració d'aniversaris de la 3a planta
- **Dijous 17:** Cantada d'Havaneres.
- **Diumenge 20:** Liceu "El Barbero de Sevilla"
- **Dimecres 23:** Actuació de grup "Niu Palomar"
- **Dilluns 28:** Actuació Coral "Amics per sempre"
- **Divendres 25:** Celebració aniversaris Centre de dia
- **Dimecres 30:** Celebració aniversaris 4a i 5a planta

Desembre:

- **Diumenge 4:** Teatre Lliure de Montjuic "Les Noces de Fígaro"
- **Dilluns 5:** Trobada de voluntaris
- **Dimecres 7:** Celebració d'aniversaris de la 4a 1a planta
- **Dimecres 14:** Celebració d'aniversaris 2a planta
- **Dissabte 17:** Actuació de grup "Niu Palomar"
- **Dilluns 19:** Cantada de Nadales a càrrec dels alumnes de Primària (matí) Cantada de Nadales per les plantes "joves de la Parròquia de St. Pacià" (tarda)
- **Dimarts 20:** Cantada de Nadales a infantil a càrrec dels residents de la residència i centre de dia
- **Dimecres 21:** Cantada de Nadales a càrrec dels alumnes d'infantil.
- **Dimecres 21 5:** Celebració d'aniversaris 3a planta
- **Dijous 22:** Cantada de Nadales per les plantes que faran els treballadors de la Casa Asil
- **Dimecres 28:** Celebració d'aniversaris 4a i 5a planta
- **Dijous 29:** Celebració del Centenari de la Sra. Ana Carré
- **Dilluns 5:** Celebració d'aniversaris al Centre de dia

FESTES DEL TRIMESTRE

Novembre:

- **Dia 1:** Tots Sants
- **Dia 30:** Sant Andreu

Desembre:

- **Dia 6:** La Constitució
- **Dia 8:** Immaculada Concepció
- **Dia 25:** Nadal
- **Dia 26:** Sant Esteve
- **Dia 31:** Cap d'any

SUMARI

FUNDACIÓ

2 Agenda
Sumari
3 El Patronat de la Fundació
Equip de Redacció i Sumari

RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA

4 Gènesi i dades històriques
5 Notícies d'interès
13 Pobles dels nostres residents
14 Centre de dia
15 El racó del resident, familiar i treballador
19 Activitats
38 Aniversaris
40 Per saber-ne més
Sabíeu que...?
41 Biografies
41 Coneguem
42 Voluntariat de la Casa Asil
44 Ens posem al dia
45 Oci

150è ANIVERSARI

25 Col·labora amb nosaltres...
27 Entrevistes a ex-alumnes

INTERGENERACIONAL

46 Servei comunitari curs 2016-17
48 Inici del voluntariat

ESCOLA

49 Entrevistes
50 Activitats escolars

AMPA

51 Activitats extra escolars
51 Xerrada sobre l'assetjament escolar

El Patronat de la Fundació

Ja hem fet 151 anys
El 14 de novembre de 2015 vam iniciar els actes de commemoració dels nostres primers 150 anys.

Fa poc, a finals d'octubre, amb la festa de cloenda i la inauguració del mural, els vam acabar. Si n'hem fet de coses en aquest any! I que de pressa ha passat!

- La missa d'inauguració a la parròquia; el descobriment de la placa commemorativa, la presentació del nou logo i la web de la Fundació i el vermut al pati. Hi vam ser molts aquell dia!

- El pregó de la festa major amb un esment molt emotiu a la Casa Asil.

- La concessió per part del Districte del Premi Sant Andreu 2015.

- La passejada històrica pel barri de Tramuntana, anant a parar al primer emplaçament del Casal del Salí.

- L'exposició itinerant mostrant valors senzills i positius del dia a dia que es viu a la Fundació Casa Asil. Una exposició que ha voltat per més de 15 entitats de Sant Andreu.

- Els actes de reflexió i d'espiritualitat en motiu de la Quaresma.

- El concert pels alumnes de l'escola.

- L'exposició fotogràfica "passat, present i futur de la Casa Asil", a Can Fabra.

- La caminada "camina amb la Fundació" pels carrers de Sant Andreu que va aplegar a més de cinc-centes persones amb la motxilla taronja a l'esquena.

- La taula rodona en motiu de la presentació de la reedició del llibre "Crònica de la Casa Asil de Sant Andreu del Palomar".

- La preparació i la realització del mural a la paret d'entrada de l'escola fet per nois i noies de La Llotja i del Safa i la col·laboració d'alguns avis i àvies de la residència.

- La Festa de cloenda amb la inauguració del mural i la presentació de la "bici per compartir records".

Si pensem tots aquests actes que hem estat capaços d'organitzar i dur a terme en el transcurs d'aquest any, n'hi ha per estar molt contents.
Mitjançant tots aquests actes ens hem donat a conèixer i hem obert les nostres portes a tots aquells que han volgut venir. Hem obert les nostres finestres de bat a bat, mitjançant el nou web de la Fundació i la nostra presència sovintejada, encara incipient, en les xarxes socials.
Gràcies en bona part, a la insistència de les mares i pares de l'escola, hem orientat aquests actes per tal que la relació entre tots els que formen el col·legi i els residents, assistents al centre de dia, treballadors i familiars sigui cada vegada més intensa i real.

I cal reconèixer que els hem pogut dur a terme per la dedicació incansable d'unes quantes persones de la Fundació que s'hi ha deixat la pell perquè sortissin bé. Des d'aquestes línies, el nostre màxim i sincer agraïment.

De cara l'any que ve hem de poder aconseguir sumar al nostre projecte més persones i entitats. Seran aquelles més properes, aquelles amb qui ens relacionem i que ens coneixen.
Així doncs, hem acabat els actes amb els que hem commemorat els nostres 150 anys. Aviat en començarem uns quants, no tants però, per commemorar els nostre 151 aniversari.
Moltes gràcies a tothom.

Els membres de la Junta del Patronat

Equip de redacció:

Consell de Redacció:
Espe Andrés, Teresa Blanch, Concepció Cotrina, Antonieta Fontgivell, Montserrat Pou, Herminia Pagés, Mercè Tolrà i Susana Carrasco.

Grup de Treball Revista:
Nadia Valls, Julián López, Teresa Marfull, Joan Portillo, Elisabeth Rosell i Mercè Tolrà.

Queda totalment prohibit l'ús i/o reproducció de les imatges, així com dels textos d'aquesta publicació sense l'autorització corresponent.

Gènesi i dades històriques

A l'acta de l'1 d'octubre, es deixa constància de la visita de la Consellera de Benestar Social, per convidar-nos a una trobada de tots els Centres Assistencials per parlar d'un greu problema que ja ens afecta i ho farà més en un futur, que es la malaltia de l'Alzeimer . Hi assistiran membres de la Junta i del personal tècnic.

En la mateixa reunió s'aprova la venta de la plaça de garatge propietat de l'Asil per un preu de 2.400.000 ptes. resultat de la permuta de l'edifici del c/Agustí Milà cantonada Bartrina,(llegir acta del maig de 1997).

El 17 d'octubre es rep la visita dels Serveis Tècnics de Benestar, en la que fan constar diferents millores que s'han d'aplicar a la Casa, segons la nova normativa, entre algunes d'elles la reestructuració de la cuina, instal·lacions elèctriques de les habitacions i el nomenament d'un Director o Directora Tècnica. **Aquesta última normativa va significar un canvi substancial, tota vegada que molts dels afers que pertocaven a aquest nou càrrec, fins el moment eren efectuats pel vicepresident o altres membres de la Junta.**

Com a conseqüència es proposa, i s'aprova, com a Director, el Sr. Oriol Agulló Viñas, persona que havia actuat com a professor a l'escola de l'Asil, i en aquests moments com administratiu. Post graduat en direcció i gestió de residencies geriàtriques. Ocuparà momentàniament el despatx de la religiosa Montserrat Carbó, Assistenta Social, i s'habilitarà un nou local per ella.

El 26 de Novembre del 2001, l'Arquitecte Sr. Defaus i l'Aparellador Sr. Giralt, presenten el projecte del nou edifici del carrer Agustí Milà. Segons les indicacions dels tècnics municipals, contesten a totes les preguntes fetes per el membres de Junta, i finalment es dóna per acceptat. El problema que es presenta és el pagament dels dipòsits a la sol·licitud de permisos tan municipals com tècnics, doncs encara que seran retornats a la finalització de l'obra una bona part, es precisen 12.000.000 de ptes., de les que no es disposen. Un benefactor de l'Asil, J.V.R que va demanar estar per sempre en l'anonimat, va deixar dita quantitat.

Propers a les festes de Nadal, el matrimoni Viñas-Pich al igual que altres anys, fa entrega de 112 Kg. de queviures, 12 indiots i un porc, per millor celebració de les festes.

El 17 de desembre consta l'aprovació dels honoraris de la direcció de l'esmentada obra, control de qualitat i col·legi d'arquitectes per un import de 7.000.700 mil ptes.

També com cada any es rep de la fundació Llobet-Nicolau un milió de ptes., i de la germana Sor Patrocinio 153.000 ptes., recollides a la caixeta de la capella, una vegada deduïdes les despeses. **Faig notar que la xifra disminueix lentament cada any.**

Entrem a l'any 2002. En una de les primeres reunions de l'any, el 7 de Febrer, es aprovat per la Junta, el nou reglament de règim interior per Serveis de Llar Residència i Residència Assistida, segons Decret de la Generalitat de Catalunya 284 del 16/7/de 1996, modificat el 15/5/2000, el qual es pot llegir tot complet en el llibre d'Actes. Serà presentat a la Generalitat per la seva aprovació. **Interessant fer notar que el titular del Centre serà la Fundació privada Casa Asil, fundació sense ànim de lucre, inscrita amb el núm. 8 en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya, i regida per un Patronat. Que els serveis de Llar Residència per a gent gran, està inscrita amb el nom de Casal del Salí des del 28-6-88 i la Residència Assistida des del 1-4-97 amb el nom de Casa Asil. Consten així mateix, l'obligatorietat dels serveis metges, higiènic sanitaris, dedicació i respecte al usuaris suplint la família i estant com a casa. Obligacions dels residents, reglamentació de baixes ,dissolució de l'Entitat, etc.**

El 4 de febrer consta la sol·licitud dirigida a l' Ajuntament de Barcelona, per donar el nom a un carrer o una plaça, en memòria del que fou membre de junta de l'Asil i fundador del Centre d'Estudis de Sant Andreu, el Sr. Martí Pous i Serra, i el 5 de Març la inspecció desfavorable feta pel cos de bombers, de la façana de la nostra escola.

El 5 de març, es rep un informe dels serveis tècnics de l'Ajuntament, que s'ha fet una revisió tècnica de la façana de la nostra escola, i que s'han observat varies deficiències que hem d'arranjar amb urgència. Consta també l'acord de redactar un nou conveni, entre la Congregació de les Germanes de la Sagrada Família, i la Casa Asil, subscrit el 21 de Maig de 1866, i posteriors renovacions fins la del 19 d'Octubre de 1976.

El 18 de Març es pren l'acord de celebrar una Jornada de Portes Obertes el proper 16 d'Abril, coincidint amb el actes populars que es celebraran en memòria del Sr. Martí Pous Serra.

Propera la jubilació per edat, de l'Assistenta Social Germana Montserrat Carbó, s'acorda el 6 de Maig iniciar les gestions per escollir la persona que l'ha de substituir.

Conseqüent a l'informe mencionat el passat dia 5 de març, relatiu a la façana de l'escola, es destinaran 54.622 euros a la seva reparació, import del pressupost presentat. Tanmateix en la mateixa data, 21 de Maig de 2002, s'autoritza al Sr. Jaume Clapés per que accepti en nom de la Junta, l' herència de la difunta resident Sra. Carmen Martínez Fajardo. A proposta del Sr. Jordi Campanyà s'acorda habilitar una habitació per persones en última fase terminal, perquè pu-

guin ser acompanyades pels familiars que ho desitgin. **Fins aquestes dates i encara més endavant, la Casa Asil disposava d'un espai funerari, per dipositar-hi el difunt, fins el moment de l'enterrament**.
També es reben els estats dels comptes del 2001 auditats per l'empresa Busquet, que donen un saldo positiu de 57.321 euros. 4.711.639 d'ingressos i 4.654.318 amb despeses. Queda constància de la devolució per part de la Generalitat del nou reglament de règim interior presentat, per adaptar-lo a recents normes sobre fundacions privades.
En un altre ordre de coses, el 16 de Setembre consta que la Fundació La Caixa, destinarà una important quantitat de diners per les entitats sense ànim de lucre, que portin més de cent anys d'activitat, per això es presentarà la documentació que marca la convocatòria, per un import de 107.093 euros per adquisició de nous equipaments, que representa el 45 % del import total, segons clàusula de la convocatòria.
Llegim el 2 de Desembre del 2002, que la Mare Provincial de la religioses de la Sagrada Família, comunica que la Germana Montserrat Farré deixarà la direcció de la nostra escola, per incorporar-se a l' Equip Provincial de les Religioses. De comú acord amb la Junta de la Casa, ocuparà el seu lloc el fins ara sot director el Sr. Jaume Codinachs Badosa.
El 16 de Desembre, consta com altres anys, el donatiu de 6000 euros. de la fundació Felix Llobet Nicolau i una important quantitat d'aliments adients al Nadal, per part del matrimoni Viñas-Pich. S'informa a la Junta que demà dia 17, els nostres residents aniran amb autocar a veure la fira de Santa Llúcia. Consta també la prorroga del conveni establert fa deu anys, amb l'escola de les Salesianes, per l'ensenyança mancomunada de l'ESO, un cop aprovat el sisè curs de batxillerat.
Important és l'acord de facultar al Sr. Josep Bota, per prosseguir amb les converses ,amb la Cooperativa Agrària de Sant Andreu de Palomar S.C.C.Ltda., **coneguda en els àmbits de Sant Andreu amb el nom dels pagesos"**, fundada l'any 1904, per tal de cedir voluntàriament tot el seu patrimoni a la Casa Asil a canvi de facilitar l'accés com a residents, en el cas de que ho necessitin, a algun dels 29 socis actuals o familiars directes .

Joaquim Serrà,
Patró emèrit de la Fundació Casa Asil

Trobades amb famílies

Com no ens cansem de repetir, estem en un procés de transformació, que no sempre és lo ràpid i fàcil que ens agradaria però que no volem perdre de vista i ens obstinem a tirar endavant.
I és clar que, en aquest procés de transformació, tots hi hem de formar part. Les persones que viuen a la residència i assisteixen al centre de dia, com a protagonistes principals, però també les seves famílies, que formen una part tan important d'ells i les seves vides i tots els professionals de la Casa.
No ens podem transformar sense les famílies que són una part molt important que ens acompanya en el nostre dia a dia i ens cal apropar-nos i saber més, però, especialment, aquest apropament ha de ser entre elles i les persones que treballen a la planta, les auxiliars. Elles són qui comparteixen, cuiden, treballen, escolten, endrecen, netegen i "mimen" als residents i assistents al centre de dia. Elles han de ser la primera veu, les que saben tot i cadascun dels moments d'ells.
Per tot això, vam pensar que ens calia trobar-nos, les famílies i els professionals de les plantes, per establir espai de confiança, diàleg, aclariments de mals entesos, empaties i sinèrgies que ens ajudin a reforçar el vincle i les ganes de compartir, però molt especialment, les ganes d'esforçar-nos per canviar i millorar el tracte, el respecte, l'escolta i les maneres.
I així hem començat; el passat dijous dia 10 de novembre, vàrem fer la primera trobada amb familiars i professionals de la 2a. planta. La veritat és que van assistir força familiars i tot l'equip auxiliar de tarda, junt amb la Teresa, responsable de comunicació i jo mateixa.
Podem dir que estem molt contents ja que varen sortir molts aspectes que preocupen o inquieten tant a les famílies, com al personal i això ens ajudarà a continuar treballant fixant l'atenció en allò destacat. Es va crear un ambient de confiança on tothom va poder dir la seva.
Va ser un inici per continuar treballant en aquesta línia de dir les coses per a poder anar avançant plegats.

Susanna Fraile,
Directora de la Residència
i el Centre de Dia de la Casa Asil

Jornada de reflexió

Com tots sabeu, des del 2014 hem iniciat un procés de canvi. Un canvi que ens afecta a tots i que implica aprenentatge. A poc a poc anem endinsant-nos en què vol dir l'atenció centrada en la persona i això fa que tots ens qüestionem les tasques que fem i com les fem.

El nou model comporta nous rols fruit del diàleg i la reflexió compartida. És per això, que el passat 29 de setembre, l'equip tècnic va compartir tota una jornada de treball.

El matí el vam dedicar a l'explicació, per part de cada àmbit, d'allò que fa i quins canvis creu que serien viables i convenients, obrint-se després un diàleg entre tots.

Tant la preparació els dies previs com la jornada en sí, van ser importants per prendre consciència del moment en el que estem i dels passos que cal anar fent. Prendre consciència de les dificultats, dels dubtes, però també encoratjar-nos a fer petits canvis que ens ajuden a avançar en la transformació de tots.

Un segon moment de la jornada va estar dedicat al treball de l'estat emocional de l'equip. Va servir per conèixer-nos una mica més i anar creant cohesió. Aprendre a mirar la tasca dels altres amb agraïment, saber descobrir en l'altre les seves capacitats i potenciar-les.

Jornades com aquesta, d'aturada i reflexió, són imprescindibles si volem avançar i no quedar ofegats pel ritme del dia a dia.

L'espai, el Monestir de Sant Pere de les Puel.les, on es crea un ambient de calma, sense preses ni distraccions, va ajudar molt al compartir i a la reflexió.

En definitiva, un dia que ens va ajudar a crear equip i a engrescar-nos més en aquest projecte "Com a Casa"!!

Cristina Losa,
Fisioterapeuta de la Casa Asil

Hem renovat la recepció

El personal de la recepció de la Casa Asil estem molt contentes amb les obres de remodelació del nostre lloc de treball!
Hem aconseguit estar millor ubicades, els residents poden accedir millor a la recepció, a més tenim un control de les portes molt més exhaustiu i gràcies a la cortina d'aire de la porta i també a la nova ubicació de l'accés al pati ja no patim tan fred.
Des d'aquí volem agrair a tots, residents, familiars, treballadors, voluntaris... la vostra paciència durant les obres, i sobretot, al grup de treball d'espais, a l'equip directiu i al patronat per fer-ho possible. Gràcies!

Marta, Myrna, Lourdes i Glòria,
noies de recepció de la Casa Asil

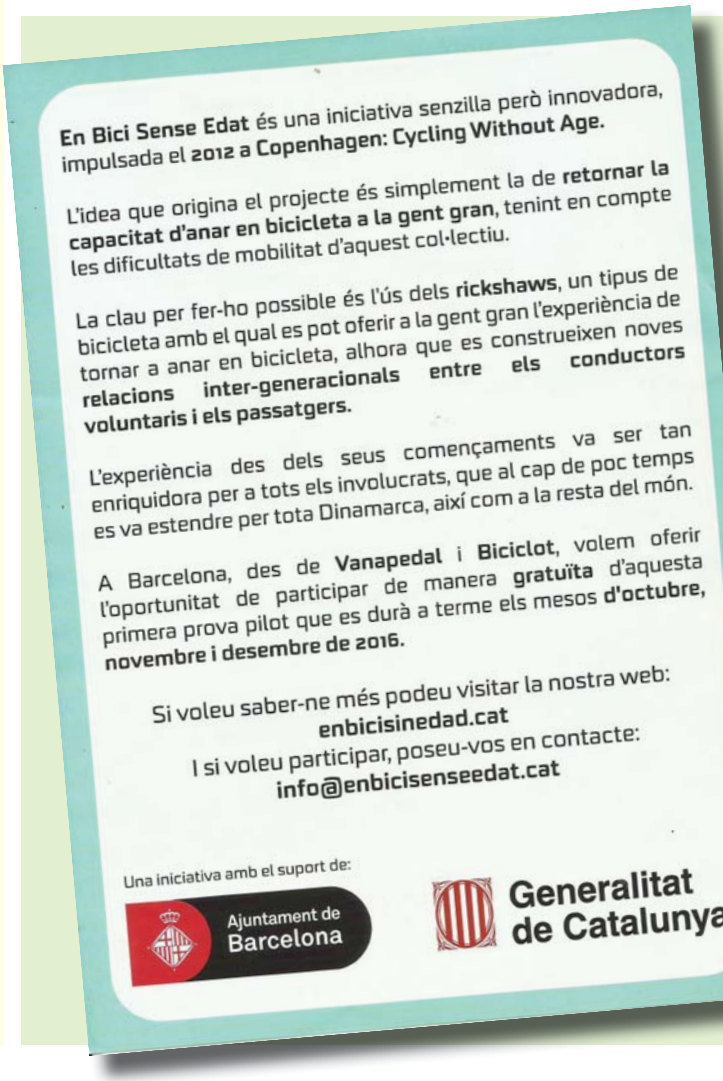

Bici sense edat

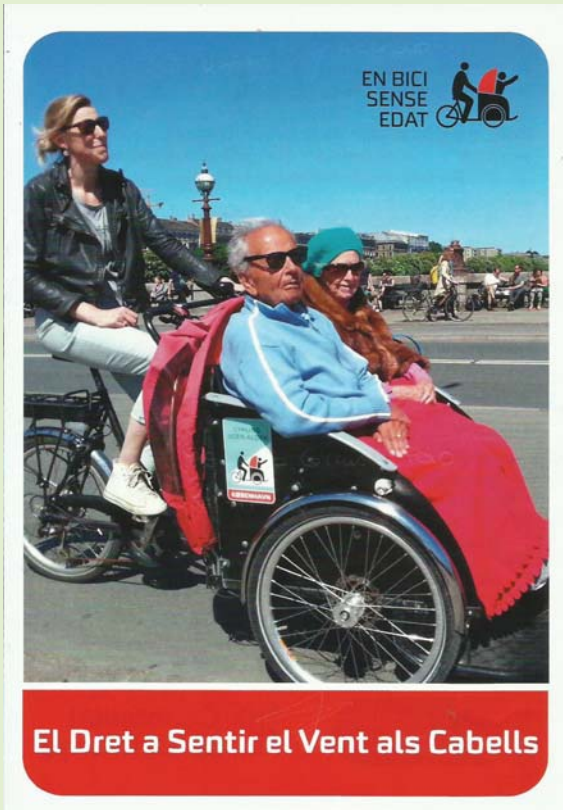

Tot va començar un bon dia quan ens va arribar un correu preguntant-nos si volíem participar en una prova pilot "En Bici Sense Edat". Es tractava de donar la oportunitat a la gent gran de tornar a sentir el vent a la cara com quan vas en bicicleta. A tots en va semblar una idea molt llaminera, així, que vam posar fil a l'agulla.

A la vegada vam pensar que era un projecte que encaixava molt bé amb la Fundació, ho teníem tot, o sigui, els alumnes de 2n de batxillerat podien ser els conductors i els avis els passatgers.

Quan va arribar el moment d'iniciar les sortides tots estàvem en suspens, per veure com sortia tot plegat. I com ha sortit? Doncs si seguiu llegint ho podeu comprovar:

Amb la Conxita vam anar a l'estanc del seu fill i li va donar una sorpresa.

Amb la Maria vam passar per on vivia, va veure tota la façana reformada i va recordar que el seu marit, va ser un antifranquista, Albert Badia, el qual té una plaça que aquí al barri que el recorda.

Amb l'Anna vam passar per can Baltasar, papereria de carrer gran on va treballar una pila d'anys, i d'això, aquí a l'Asil la coneix molta gent.

Amb la Ramona vam anar dins a la FESC (Fira d'Economia Solidària de Catalunya) on va parlar amb els venedors dels estants, i ella els va explicar que tenia una parada ambulant de fruita i verdura al mercat de St. Andreu i els camps prop de la Maquinista. Després vam passat per la plaça per que ens ensenyés on posava la parada. També va recordar en quina porta vivia la senyora que li cuidava la seva filla mentre ella despatxava. I per acabar vam passar per la casa on va néixer.

La Trini va reconèixer perfectament la Parròquia, St. Pacià, la Puntual, el Casal, la Pça. de les Palmeres... Quan va arribar, tot i les seves dificultats d'expressió, va dir "ha sigut un dia bonic". I el més sorprenent és que al dia següent encara ho recordava.

Vaig quedar bocabadada amb el Josep Mª i l'Enriqueta lo be que recordaven els noms del carrers, inclús dels més petits i menys habituals.

La Montserrat, que no acostuma a parlar gaire, no va parar de parlar en tota l'estona, no l'havia sentit mai a parlar tant. Abans de sortir ha trucat al seu fill per dir-li que si venia i no hi era no es pensés que s'havia mort, és que sortia amb bicicleta.

L'Angelina no entenia que estàvem fent, li explicàvem que anàvem a passejar pel barri, ella ens deia "no és l'hora apropiada"... Quan li anàvem dient on érem reconeixia els llocs i es mostrava molt contenta. A l'arribar va dir que, tot i que era tard, se li havia fet curt i que en volia més.

Amb l'Emília vam anar a la casa on havia viscut tota la vida, i casualment al carrer hi havia l'actual propietari, la persona que la va comprar quan ella la va deixar per anar a viure a l'Asil, i amb qui hem tingut una petita conversa.
I com aquestes històries moltes més...

Per a nosaltres ha estat una prova pilot molt engrescadora que ens ha aportat molta satisfacció; on hem pogut ajudar als residents a recordar moltes coses, on els hi hem vist uns somriures i expressions poc habituals, on els hem sentit a parlar d'una manera diferent, on ens hem relacionat d'una altra manera, i per tant ens hem conegut des d'una altra vessant. I totes aquestes sensacions no han sigut fruït d'un instant sinó que han perdurat, molts d'ells al cap d'uns dies ens ha dit "no puc tornar a sortir amb el tricicle?.

Pilar Pàmies,
Fisioterapeuta de la Casa Asil

EN BICI SENSE EDAT

"Mai abans havia fet un voluntariat pel meu compte sense que ningú m'ho digués. Vaig pensar que seria una bona manera de començar, així que em vaig apuntar. Vaig estar molt nerviós dies abans que em toqués fer-ho, no sabia com m'havia de comportar perquè fos un bon viatge per a la gent gran.

Vaig tenir problemes amb el control de la bicicleta i el viatge, va ser més curt de l'esperat, però igualment m'ho vaig passar bé, va ser una bona experiència encara que acabés més aviat de l'esperat."

::: Aleix Arandía
::: 2on batxillerat C

"És una manera molt original de donar un parèntesi de la rutina dels avis de l'Asil. Poden sortir al carrer, sentir l'aire fresc a la cara, reviure vells records d'on vivien i què feien.

És una altra forma de comentar les històries de la seva vida amb els joves i de poder crear un vincle nou i fort."

::: Daniel Hinojosa
::: 2on batxillerat A

"Sents de primera mà l'alegria de la gent gran quan recorda vells temps, fan alguna cosa poc habitual.

És un voluntariat molt més personal, íntim, coneixies de veritat el passat de la gent i com se sent.

Una àvia, la Francesca, fins i tot em va dir "esto no se paga con nada en el mundo".

M'he sentit realitzat quan vaig aconseguir superar la por al fracàs al poc que faig de la bicicleta."

::: David Carela
::: 2on batxillerat C

"Al principi es passa por, ja que és una experiència nova i en no saber com anirà..."

“Sóc una nena de 17 anys que ha aconseguit treure somriures a molts avis només pel petit fet de portar-los amb bicicleta.”

“Des del meu punt de vista, crec que aquesta activitat és una bona manera d’enriquir-nos personalment i de millorar com a persona.

No dubtaria gens ni mica en repetir aquest voluntariat ja que m’emporto una experiència molt bona i, sens dubte, li recomano aquesta activitat a les persones que es vulguin enriquir i vulguin fer feliç, encara que només sigui per un instant, a una persona gran que per si sola no podria dur a terme aquesta activitat.”

::: Àlex Mon
::: 2on batxillerat B

"Ha estat un voluntariat diferent i molt actiu. S'ha de continuar fent ja que ha estat molt gratificant per totes dues bandes. Al principi es passa por, ja que és una experiència nova i en no saber com anirà, tens por. Però en general és molt divertit."

::: Manuel Carbonell
::: 2on batxillerat C

"És un voluntariat molt més personal, íntim, coneixies de veritat el passat de la gent i com se sent."

"La gent creu que aquest voluntariat és per ajudar als de l'Asil, a gaudir d'aquelles petites coses que ells, a dia d'avui, els costa més fer o recordar.

Doncs estan molt equivocats. Clar que han gaudit, però jo també. Sóc una nena de 17 anys que ha aconseguit treure somriures a molts avis només pel petit fet de portar-los amb bicicleta. Són molt agraïts i només per agafar-los de la ma i estar amb ells una estona, fas del seu dia algo millor, i tu només has invertit una de les moltes hores que tens al llarg del dia."

::: Carla Arizmendi
::: 2on batxillerat C

Un més a la família

Durant aquest mes d'octubre algunes treballadores de la Casa han estat mares.

La Marta Canedo amb l'Èric

Lucy Coronel amb la Daniela

Nerea Pérez amb l'Eros i el seu germà Adrián

I la Sra. Paquita Giménez, resident de la 3a planta, el passat mes d'octubre va ser besàvia d'una nena que es diu Claudia.

MOLTES FELICITATS A TOTES!!!

TROBADES DE FEATE A LA CASA ASIL

El passat dia 29 d'octubre van fer la trobada de psicòlegs a la Casa.

I el 7 de novembre va venir el grup d'educadores socials, vam compartir diferents tècniques per treballar amb els residents, una d'elles va ser Mim.

CELRÀ

SR. PERE PRESES

Vaig néixer a Celrà l'any 1933, allà vaig anar a l'escola de monges els primers anys i a partir dels 10 anys a "La escuela de los Hermanos de la Doctrina Cristiana" fins els 14 anys d'on tinc molts bons records, un cop l'any fèiem una gran excursió, anàvem a passar el dia a l'Escala.

Al meu poble es celebren dues festivitats una el 7 de maig (La festa Gran) i un altre el 15 de juliol (La festa petita).

Del que més m'enrecordo és de la Festa gran, ja que venien les orquestres més important de Girona, L'Orquestra Principal de la Bisbal, els Montgrins i la Salvatana.

Per la festa Major es feia Missa d'Ofici (aquesta era amb dos capellans i l'orquestra), era molt maca, després a la sortida es ballaven sardanes i per acabar a la tarda el ball de rams (a Can Serra i a la nit a l'Ateneu). Una tradició era que els músics anaven a dinar i sopar a casa de la gent del poble.

La meva senyora la María Rosa, la vaig conèixer al poble, ella venia a estiuejar i era amiga de la meva germana Rosita.

Un bon record que tinc de l'estiu era que a la tarda anaven a sota de les figueres a la fresca, les noies feien labors i els nois jugàvem.

Un altra tradició era que al mes de desembre o gener fèiem la matança del porc a casa, el millor era la botifarra dolça era molt bona es feia amb sucre, ara ja no es fa gaire.

Puc dir que tinc molts bons records quan penso amb Celrà.

Susana Carrasco,
Educadora Social de la Casa Asil

POBLE DE CELRÀ

Es un poble del Gironès de uns 5.000 habitants del que tenim referència escrita en el any 922. L' església es dedicada a Sant Feliu. Poble agrícola , la sèquia feia funcionar dos molins fariners. En el segle XVI arribaren molts immigrants procedents de França. Amb l' introducció de noves tècniques en l' agricultura es van portar a terme activitats de caràcter preindustrial, com ara les rajoleries i forns de calç. El ferrocarril va arribar-hi el 1878 i al 1902 va néixer la Fabrica Pagans dedicada a l' elaboració i venda d' extractes tànnics per adobar pells i que va cèsar l' activitat sobre els anys 60. La creació del polígon industrial i residencial en la dècada dels anys setanta ha acabat de configurar el poble que tenim en els nostres dies.

La Fabrica Pagans, modernista es actualment un equipament que dona cabuda a la Biblioteca Municipal, local d' entitats, sales d' exposicions, oficines de l' Ajuntament etc. etc.

Es un poble molt actiu, cada dissabte hi ha Mercat de Brocanters i Reciclatge. També es poden fer passejades a les fonts i visitar algun dels Castells i els forns de calç i la Rajoleria.

Mercè Tolrà,
Voluntària de la Casa Asil
Extret d'internet

NUNCA ES TARDE

Había una vez un hombre, cuyo nombre era José Antonio, que tenía 80 años.
Vivía solo porque hace dos años había perdido a su mujer i no tenía hijos.
El salía cada día a pasear, compraba el pan y se sentaba en un banco a dar de comer a la palomas, (y cada día que pasaba se sentía más triste).

Un día, que él seguía sentado, una pareja joven que pasaba por ahí se le acercó, porqué lo vieron llorando y le preguntaron que le pasaba, él no quería molestar con sus cosas pero al final les explicó que se sentía muy solo y que con su mujer se sentaba en ese banco y le recordaba a ella.

Después de estar un buen rato hablando, la pareja decidió que cada día por la tarde quedarían con él para pasear y tomar un café o lo que a él le apeteciera.
Le alegró mucho el poder estar cada tarde acompañado, de esta manera fue animándose.

"No hay que perder la esperanza porqué en algún momento de nuestras vidas por muy solos que nos veamos, tarde o temprano aparece alguien o algo que nos ayuda y nos hace ver las cosas de otra manera"

Laura Rovira,
auxiliar de la Casa Asil

En record de la Sra. María Bonet
(usuaria del centre de dia de la Casa Asil)

Us escric dues línies en memòria de la meva mare, la Sra. María Bonet Celma, que va morí el 15 de juliol passat. Va ser usuària del Centre de Dia durant quasi un any i mig. Li agradava anar al "cole", com deia ella, i estava molt contenta amb tots vosaltres, amb la Laura, la Carme, La Rosa, el Rubén, la Juana . .... i especialment les seves companyes de taula, la Joana, la Carme i la Felipa. Va ser una dona forta, lluitadora, mare de cinc fills... En els últims temps era una persona callada, de caràcter afable, amb qui era molt fàcil conviure.

Us envio una foto feta el dia que va fer els 90 anys, el 21 de maig, amb els seus dos besnéts, el Jan i l'Ona, en la festa d'aniversari que vam fer.

M. Luisa Rubio Bonet,
filla de la Sra. María Bonet (en pau descansa)

Al centre de dia no paren de nèixer besnets

Felicitem a la Sra. Maria Alcaire (amb el seu besnét Gael), a la Sra. Dolors Tulsà (amb els besnets Aniol i Gala) i al Sra. Hermina Pagès (amb el seu besnét Marc)

Les que no es veuen

A la Casa Asil, hi ha un seguit de treballadores que no es veuen. No es veuen perquè treballen al soterrani. Són les que es cuiden de la bugaderia, la planxa i el cosidor.

Elles, des del silenci i la discreció, netegen, planxen, cusen i abasteixen tota la roba dels nostres residents, de les persones que viuen a la Casa Asil. També fan estovalles, cortines i tot el que faci falta perquè la Casa llueixi força.

Són curoses amb la feina del dia a dia, amb les peces de roba de cadascú, doncs sempre volen, i no només elles, sinó totes les persones que treballen, que els residents vagin polits i ben arreglats.

Ens agrada veure que la resident Ramona Alcazar, les ajuda a plegar roba i que la Leonor Pérez, ajuda a cosir.

A vegades ens n'oblidem que hi són les noies de baix, però elles, que tenen una marxa envejable, es fan notar i, juntes i amb moltes ganes, disfressen el seu passadís, ens espanten, ens conviden a baixar, s'organitzen i treballen de valent. Tot ho celebren i ens hi fan participar.

A l'estiu, quan tots ens queixem de calor, no ens recordem que al soterrani, en fa molta de calor, encara que tenen ventiladors.. la planxa i les assecadores de roba, fan calor, però elles no es queixen, ja hi estan acostumades.

Sempre anem dient que el projecte Com a Casa, té sentit si ens creiem que si tothom no hi és comptat, no té raó de ser.

La cura dels residents passa per molts estadis i molts professionals, i la roba n'és una d'elles.

També corren per baix, les que fan la neteja, elles van més amunt i avall, però també cal que ens adonem que si la Casa no està neta, que si les habitacions dels residents i les seves pertinences no ho estan prou, faltem al respecte i a tot el que comporta el sentir-se Com a Casa.

De totes plegades en diem serveis generals, però cal que les anem identificant en cadascuna de les tasques que tenen atorgades. Així en sabrem els seus noms i la feina que fan.

Teresa Marfull,
Directora de Comunicació de la Fundació

Jardineria

Avui parlarem de les roses, sense oblidar-nos de les mes petites "piti mini", que son originaries de la Xina.

La rosa és la flor del roser. També és un gènere de plantes amb flor de la família Rosaceae. Hi ha al voltant de 100 espècies salvatges de roses, la majoria originàries de zones temperades de l'hemisferi nord. Les espècies formen un grup d'arbustos o d'enfiladisses, generalment espinosos.

Hi ha una gran varietat de roses cultivades. Els criadors de roses del segle XX van accentuar la grandària i color, produint les flors grans, atractives amb poca o gens d'olor. Moltes roses salvatges i "passades de moda", per contra, tenen una olor dolça i forta.

Les roses estan entre les flors més comunes venudes pels floristes, així com un dels arbustos més populars de jardí. Les roses són de gran importància econòmica tant com a collita per a l'ús dels floristes com per la fabricació de perfums.

Abans havia molts jardins plens de roses, però molts d'aquests han desaparegut, durant la guerra civil en molts d'aquest jardins es feien horts.

La rosa vermella és un dels símbols de Catalunya.

Tradicionalment, a Catalunya la diada de Sant Jordi és el dia dels enamorats, i és costum que les parelles es regalin una rosa, generalment vermella, i un llibre

Antonieta Fontgivell,
resident de la Casa Asil

Reflexions

COM A CASA

Me presento, algunas ya me conocerán. Soy esa chica de la cuarta planta alegre y risueña que le gusta hacer reír a los demás.

Hechas las presentaciones, os quiero abrir mi mente. Quiero que veáis cómo es la Casa Asil desde mis ojos!

Pues bien, lo primero que he de contaros es la gran alegría que sentí cuando entré a la Casa y me sentí tan bien aceptada por mis compañeras. Aquí se respira respeto, confianza y alegría. (ojo!, he dicho que os lo contaría desde mi prisma! jeje)

Dentro del propio proyecto "Com a casa" que se lleva a cabo, hay muchas personas implicadas, y vosotras, queridas lectoras sois también partícipe de ello! Porque entre todas mejoramos la calidad de vida de nuestros mayores, desde las auxiliares, las educadoras, el equipo técnico, las profesionales de limpieza, hasta administración y recepción! Y sabéis por qué? Porque una sonrisa y una caricia vale más que mil medicamentos!

Y eso se consigue dando lo mejor de cada una de nosotras en este maravilloso proyecto.

Y yo que he podido trabajar en este ámbito durante unos cuántos años… (8 años que se dice pronto!) he descubierto que un gran equipo de personas puede hacer de lo imposible algo palpable! Y aquí lo van consiguiendo, poco a poco. Porque el entusiasmo se trabaja día a día!

Y siempre hay cabida para las buenas ideas. Siento que esta gran casa es una gran familia, donde nos reunimos todo el equipo de profesionales, técnicos, residentes y sus familiares para poder cada día mejorar el bienestar de todas y todos.

En otros centros por desgracia las personas no sienten que es su hogar, valorando que ya debe de ser duro para una persona despojarse de sus recuerdos de repente, de sus espacios habituales, esos que aún huelen a sus memorias perdidas, a esos momentos únicos e irrepetibles que compartieron con sus familiares y amigos…

Aquí no podemos traer su pasado de vuelta, pero sí hacer su presente más digno, que no olviden esos olores, esas imágenes, esas sensaciones de un abrazo con cariño, de una colcha puesta en su cama, tejida por su madre para el día de su boda, o esa pulsera que le regaló su hija una tarde de primavera…

No nos olvidemos nosotras tampoco del gran patrimonio que tenemos en nuestra vidas, nuestros mayores y la oportunidad que tenemos como trabajadoras de Casa Asil de hacerles sentir "Com a casa".

Gracias por haber leído mis sinceras palabras y gracias compañeras de la cuarta planta, porque una nunca deja de aprender y cada una de vosotras me habéis enseñado a ser mejor cada día.

Eli Román,
auxiliar de la casa Asil

Receptari de cuina

TRINXAT DE COL I PATATA

Ingredients per a 6 persones:

- 1 col verda
- 3 patates
- 50 g de cansalada ibèrica
- 100 g de botifarra crua
- 100 g de botifarra negra
- 4 rostes de cansalada virada
- 2 grans d'all
- oli d'oliva, sal i pebre

Preparació:

Netegeu la col, fulla a fulla, i talleu-ne el tronc. Peleu les patates i talleu-les a daus. Poseu-ho tot a bullir amb un pols de sal durant uns 30 minuts. Escorreu-ho. En una paella amb oli sofregiu la cansalada ibèrica a tallets petits. A continuació, afegiu-hi la botifarra crua esmicolada, fins que quedi ben daurada. Col·loqueu-hi la patata i la col i aneu-ho trinxant amb una forquilla. Finalment, doneu-li un parell de voltes. Rectifiqueu-ho de sal i pebre. Col·loqueu-ho en una plàtera i acompanyeu-ho amb la cansalada virada i la botifarra negra, que haureu fregit prèviament.

Herminia Pagès,
usuària del centre de dia de la Casa Asil

Perú diverso, milenario y cultural

El Perú es una suma de tradiciones, culturas, lenguas. El Perú es como el río Amazonas, que nace de la unión de varios afluentes hasta lograr su inmensidad. El Perú nació así, en los peruanos fluye sangre indígena, europea, africana y oriental. Este mestizaje es su fortaleza y orgullo.

Las culturas prehispánicas y los Incas lograron convivir en armonía con la agreste geografía peruana. Dominaron con sabiduría un mar rico en peces y sobre las arenas del desierto levantaron pirámides que retan al tiempo. En los Andes hicieron caminos y puentes que aún son usados y construyeron con su avanzada ingeniería ciudades de piedras. En la selva se adaptaron a la naturaleza y desarrollaron civilizaciones gracias a la protección de la Pachamama (madre tierra).

Parte de estas culturas milenarias viven hoy en cada pueblo y se descubren en las costumbres de la gente. Llegar al Perú es viajar a través del tiempo y reencontrar las huellas ancestrales de los Incas, los Chancas, los Chachapoyas, los Mochicas y los Wari; así como sus grandes obras arquitectónicas, su arte, sus fiestas, las raíces de su fortaleza social y la energía de sus hombres.

Recorrer el Perú es descubrir mundos con paisajes, sonidos, colores y sabores propios. Viaja a través del tiempo por civilizaciones milenarias y comparte con los peruanos su gran herencia cultural. Busca información y disfruta de innumerables destinos con emociones difíciles de olvidar. Experiencias y recuerdos que siempre llevarás contigo.

Caral, la primera civilización de América, culturas prehispánicas, el Imperio Inca, la fusión inca con el mundo hispánico. Perú y sus desiertos, montañas, selvas y mar. Paisajes inolvidables. Flora, fauna y una gran variedad de manifestaciones culturales.

El Perú es reconocido en el mundo por su alta cocina. La abundancia de productos naturales, la fusión de técnicas y culturas, forjaron en siglos una gastronomía con identidad mestiza. Las cocinas regionales mantienen su identidad, calidad y variedad de sabores. Por la excelente calidad y pasión de los cocineros peruanos, Lima ha sido nombrada Capital Gastronómica de Latinoamérica.

Idioma

El gran legado antiguo y la cultura de Perú se expresan en la variedad de lenguas nativas que coexisten en su territorio. El español es el idioma oficial y se usa en gran parte del país. También son parte de la cultura del Perú y reconocidos constitucionalmente: el quechua, que se habla en varias regiones andinas con sus respectivas variantes, y el aymara, predominante en el sur andino.

El shipibo, el ashaninka, el aguaruna, utilizadas por comunidades de la Amazonía, son algunas de las 43 lenguas nativas identificadas en el país.

Gastronomía

En Perú, comer es un culto al buen paladar, es expresión de sus múltiples culturas conviviendo en un solo territorio y en los últimos años se ha convertido en parte de la identidad nacional, un elemento unificador del país sobre el cual nadie discute.

Los peruanos se han vuelto expertos en experimentar nuevos sabores, en armonizar aromas y descubrir cocciones, y para ello la diversidad de su producción agrícola, sus microclimas, su geografía tan variada, sus múltiples culturas y la genialidad de sus cocineros han enriquecido su cocina al punto de haber sido reconocida como una de las mejores expresiones gastronómicas a nivel mundial, a la par de la comida italiana o francesa.

Artesanía

Los antiguos peruanos fueron artesanos por excelencia y desarrollaron un alto nivel tecnológico en esta actividad. El arte de Perú precolombino se registra desde tiempos milenarios en tejidos, calabazas, madera, piedra, oro, plata, cerámica, e incluso barro, cualquier material donde se pudiera expresar parte de las vivencias diarias. Esta herencia ancestral se sigue desarrollando en la actualidad en pueblos de la costa, sierra y selva, en diversas piezas de gran calidad en tejidos. Muy valoradas a nivel mundial son la filigrana de plata, los mates burilados, los retablos ayacuchanos, los tallados en piedras de Huamanga y en madera, la cerámica de Chulucanas, los ponchos de Monsefú, entre otras piezas.

Música y Danzas

La música y la danza siempre han tenido un rol importante en la sociedad peruana, desde la época precolombina. Los antiguos peruanos utilizaron los caracoles de mar, las cañas y hasta los huesos de animales para emitir sonidos. Se dice que los peruanos de la cultura Nazca fueron los músicos precolombinos más importantes del continente. Antaras o zampoñas, trompetas de terracota, pututos, constituyeron parte de los instrumentos musicales más importantes del antiguo Perú. Las piezas musicales tenían carácter religioso, guerrero o profano.

También como producto de sus múltiples culturas, Perú tiene hoy un folklore rico y variado, diversidad de expresiones musicales y bailes, que combinan los géneros y el espíritu indígena con la influencia hispana, así como estilos modernos que se han adecuado a la cadencia y gusto de los grupos sociales mayoritarios.

CULTURA MILENARIA

Machu Picchu es una ciudad inca rodeada de templos, andenes y canales de agua, construida en lo más alto de una montaña. Su construcción fue edificada con grandes bloques de piedra unidas entre sí, sin el uso de amalgama. Actualmente es considerada patrimonio cultural de la humanidad al ser reconocida como importante centro político, religioso y administrativo de la época incaica.

Líneas y geoglifos de Nasca, los antiguos geoglifos están ubicados dentro del desierto de Nasca y se destacan por estar compuestas por figuras que poseen diversos diseños dentro de la superficie terrestre. Estas formas pueden ser geométricas, zoomorfas y fitomorfas y se extienden sobre una superficie de 750 Km² (50 Km. de longitud por 15 Km. de ancho). Las longitudes de estas impresionantes figuras oscilan entre 50 y 300 metros. El misterio de estos geoglifos radica en lo complejo que pudo significar hacerse desde el suelo, porque son figuras estilizadas y realizadas a un solo trazo. La UNESCO, en 1994, las nombro como Patrimonio de la Humanidad.

Zona Arquológica de Chan Chan, ésta ciudad es uno de los sitios arqueológicos más importantes del Perú. Chan Chan, Patrimonio Cultural de la Humanidad, es la ciudad de barro más grande de la América. En la lengua nativa mochica, su nombre es Jang-Jang que significa: Sol-Sol. Fue la capital del señorío Chimú, el cual se extendió por toda la costa norte entre los años 1100 d.C. y 145 d.C. antes de ser conquistados por los Incas.

El centro de la ciudad es un conjunto de diez ciudadelas amuralladas. Uno de los detalles que más resaltan son sus paredes decoradas en alto relieve con motivos geométricos, peces y aves, entre otros.

Rosmery Villalta,
auxiliar de la casa Asil

Xerrada dels Mossos d'Esquadra

El passat 14 de juliol, va tenir lloc a la Residència una taula rodona plena de consells per evitar robatoris i estafes. Dos agents, membres de l'Oficina de Relacions amb la Comunitat, pertanyent al cos dels Mossos d'Esquadra, van dirigir una sessió especialment pensada per a gent gran.

Els agents, partint de la seva experiència sobre quines són les denúncies més habituals relacionades amb la gent gran, van llençar les següents preguntes: Qui surt sol al carrer? Quants de vostès tenen mòbil? Què opinen, com és una persona que es dedica a estafar?

I van concloure amb un perfil: es tracta d'una persona que normalment actua en grup, tot i anar sol en aparença, que va ben vestida, que és educada i que té do de paraula. Aquesta persona intentarà fer els mínims danys possibles (d'això en depèn la pena) i treure'n el màxim de diners o objectes de valor.

Per a aquestes persones la gent gran és una de les seves víctimes preferides, ja que s'aprofiten de les seves vulnerabilitats i de que en ocasions van soles.

Tot seguit van explicar en detall un conjunt de consells, són els següents:

Al carrer

-Porteu les bosses de mà convenientment tancades i creuades davant el cos

-No us refieu de persones desconegudes que amb l'excusa de demanar-vos informació us intentin distreure.

-No permeteu que persones desconegudes us acompanyin a casa

Per telèfon

-No doneu informació a desconeguts, com ara: dades personals, dades bancàries o informació dels vostres hàbits o la vostra situació (si viviu sols, si marxeu de vacances, etc.)

A casa

-Vigileu a qui obriu la porta i priveu l'entrada a persones desconegudes. -Sol·liciteu sempre la identificació al personal de les companyies telefòniques, de l'aigua, la llum, el gas, etc.

-Sigueu prudents a l'hora de signar un contracte o qualsevol altre tipus de documentació. Davant de dubtes, no continueu.

-No faciliteu dades personals a persones desconegudes, sobretot dades bancàries.

-No tingueu molts diners ni objectes de valor a casa. -Si us ofereixen alguna cosa que no us interessa, atreviu-vos a dir que no.

-Davant de qualsevol dubte o en el cas que una persona desconeguda insisteixi a accedir al vostre domicili premeu el botó vermell del servei de teleassistència per explicar la situació.

-Si és necessari, des del servei de teleassistència es posaran en contacte amb Mossos d'Esquadra per garantir la vostra seguretat.

Marta Canedo,
treballadora de la Casa Asil

Setmana de la Gent Gran

Dins del programa de la III Setmana de la Gent Gran, participen de la visita guiada que fan a la fàbrica de Can Fabra.

Activitats d'estiu

Aquest estiu aprofitant les piscines que tenim al pati de l'escola durant al temporada de casal el mes de juliol, a partir d'una proposta que ens va fer una resident de la Casa la Pili Sintes (banyar-se a una piscina), vam intentar fer possible el que ens demanava. I amb companyia de un altre residents Montse Grau, que sempre li ha agradat molt nedar, una fisioterapeuta (Cristina Losa) i una educadora (Susana Carrasco), ens vam banyar.

Va ser una gran experiència.
L'any vinent tornarem a repetir.

Anem a prendre una orxata pel barri.

Grup de Teatre de la Casa

El grup de teatre de la Casa com cada any, ens fa passar una bona estona amb l'obra llegida que han estat assajant durant tot l'any, donem les gràcies a tot el grup de teatre.

Sortides culturals

Sortida a l'Auditori 16-10-16

Sortida al Liceu 17-09-16

TOTS SANTS
Sortida a l'escola Bressol Splait

Aquest any amb usuaris del centre de dia anem a l'escola Bressol Splait, que tenim aquí al costat a repartir castanyes i explicar el conte de la castanyera.

Com cada any fem els panellets i anem a l'escola a repartir les castanyes als més menuts.

Castanyada a la Fundació

Fem panellets a la Residència

Fem panallets al centre de dia

“Xarxa d’àvies”, Teixint amb Sant Joan de Déu

Fa un mesos que, des de la Fundació, estem en contacte amb les coordinadores del projecte “xarxa d’àvies” que promou l’Hospital Sant Joan de Déu. La col·laboració entre ambdues entitats va començar amb una visita de les coordinadores del projecte a la Casa, en aquell moment van conèixer la persona encarregada del taller de labors i l’àrea d’educació social. D’ençà que vam començar a “teixir” plegats!

El projecte “xarxa d’àvies” es basa en la col·laboració que l’Hospital té amb diverses residències de Barcelona. A les residències es fan manualitats i labors que posteriorment o bé es venen a la botiga solidària de l’Hospital, o bé són entregades als nens i nenes que són atesos. Tan bon punt ens ho van explicar... Ens hi vam voler “embolicar”!

En concret, el projecte “xarxa d’àvies” aplicat a la Casa consta de dues activitats: fer peücs i ninos de roba terapèutics.

Pel que fa als peücs, ja fa temps que les nostres voluntàries i residents en fan, potser els heu pogut veure (i comprar!) a la tómbola que celebrem cada any, o a les paradetes de la Caminada o de Sant Jordi. Ara, però, han estat fent uns peücs diferents, són per a nens prematurs. Els pares d’aquests nens sovint han passat per moments difícils i se’ls hi afegeix que és complicat trobar roba de mides tan petites. L’Hospital Sant Joan de Déu, té un detall amb ells i els hi regala una capseta amb uns peücs fets amb molt d’amor. Ens consta que ho reben amb molta il·lusió.

D’altra banda, també hem col·laborat fent ninos de roba terapèutics i la seva corresponent roba: camises, barrets i sabates. Es tracta d’uns ninos de cotó amb cares pintades que expressen diferents emocions. El metge i la psicòloga de l’Hospital es fan valer d’aquest ninos per explicar als nens de què els operaran i ells els fan servir per expressar les seves emocions (por, nervis, alegria, confiança,...). Quan estan a punt de rebre l’alta el personal de l’Hospital els hi dóna la roba del nino per tal que el vesteixin i el preparin per sortir al carrer. El nino és també un regal que s’enduen a casa.

Després d’uns mesos de molt treballar, les residents i les voluntàries de la Casa han fet 27 ninos, amb la seva roba, i 15 peücs. Aquesta activitat els hi ha permès barrejar tot allò que fan tant bé: cosir, fer mitja, ganxet, pintar roba,... a les fotos podeu veure el resultat!

El passat, 14 de juliol, les residents, les voluntàries i les treballadores que han participat d’aquest projecte van anar a l’Hospital Sant Joan de Déu a fer entrega del material elaborat. Allà els hi tenien preparada una gran rebuda que va acabar amb un magnífic berenar d’agraïment.

Aquest projecte, però, no s’acaba, continuarem teixint plegats!

Marta Canedo, Susana Carrasco,
Treballadores de la Casa Asil

Teràpia amb gossos

Les teràpies amb gossos faciliten que la persona s'obri i pugui manifestar els seus sentiments, que es comuniqui, que es relaxi, que es relacioni, ... en definitiva que millori la seva qualitat de vida.

La teràpia amb gossos ajuda a disminuir els nivells d'ansietat, afavoreix que la persona sigui capaç de relacionar-se, de sentir afecte per les coses que l'envolten.

Es pot treballar en grup o individualment, i pot ser terapèutic a partir d'aspectes més lúdics. En els dos casos es treballa per estimular a la persona participant.

Aquesta teràpia ofereix benestar a la majoria de les persones. Benestar a tots nivells. Les persones que hi participen milloren el seu estat d'ànim i fa que oblidin les seves molèsties i intentin desenvolupar aquelles capacitats de relació amb els altres gràcies a l'estímul del gos.

A LA CASA ASIL

Durant els mesos de juny i juliol hem compartit les tardes dels dilluns amb la Jaia i la Fira.

Hem iniciat el que s'anomena la intervenció assistida amb gossos. Fa temps que es va plantejar i ha estat una nova experiència per tots nosaltres.

El motiu és per trobar la manera de motivar a les diferents persones que viuen a Casa nostra i que cada vegada els hi costa més fer alguna activitat. I per altra banda, donar la possibilitat de gaudir de la companyia d'un animal ésser viu que moltes de les persones que viuen a la Casa han tingut en un moment puntual de la seva vida, quan eren petits o de més grans.

Tant a les plantes com als petits grups del gimnàs, hem gaudit veient a la Jaia i a la Fira com aconseguien el somriure, una carícia, una mirada ..., com captaven l'atenció de tothom, i les cridaven per poder estar amb elles, i poder fer les diferents activitats conjuntes.

Rosa Maria i Cristina Losa,
psicòloga i fisioterapeuta de la Casa Asil

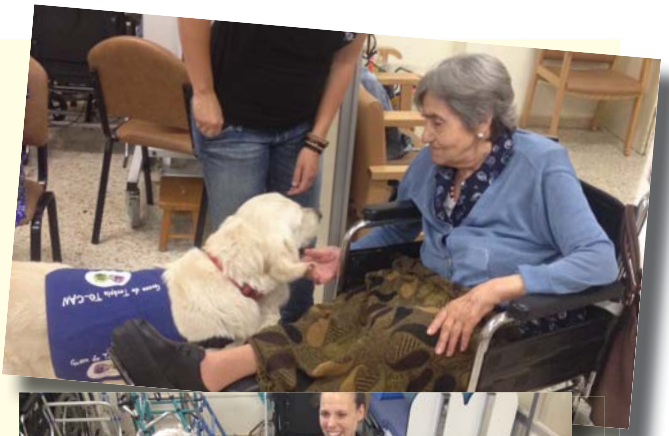

Col·labora amb nosaltres

En aquest número de la Revista, pensem que és del tot imprescindible, donar veu a una persona molt especial...en Josep Ma Olivé Guillén "Oli".
Ell, de manera discreta i sense fer gaire soroll, ens va donant suport artístic en tot allò que anem fent al llarg de l'any, a la Fundació. Per això hem volgut saber coses d'ell i quina és la seva vinculació i trajectòria.

Primer ens explica una mica d'ell mateix
Vaig nàixer a Barcelona, a Nova Icària, entre Barceloneta i Poble Nou, però vam marxar quan es va començar a remodelar el barri en motiu de les olimpíades i després de donar alguns tombs per Barcelona, vaig venir a Sant Andreu i d'això ja fa 32 anys. Estic casat amb la Neus i tinc un fill, l'Oriol.

Ara estic jubilat, però vaig començar a treballar d'aprenent amb 18 anys a una empresa que feia cartelleres dels cinemes de tot Barcelona. Treballava amb materials de paper, cartró i tot fet a mà, no com ara que és tot digital. Empaperàvem les façanes amb els cartells publicitaris de les pel·lícules. M'hi vaig estar 19 anys fins que ja anaven tancant els cinemes i tot va anar canviant. Després vaig treballar en una empresa de rètols, aquí es feia tot amb l'ordinador.

L'empresa va plegar quan jo tenia 60 anys i em vaig jubilar.

Sempre estic fent coses, no paro. Som una colla i quan és un aniversari o tenim una festa, jo embolico la troca i faig o bé un cartell o bé un partís de porexpan o el que calgui. A tothom li agrada i jo content perquè no sé estar sense fer res.

Tot ho faig a mà i quan es trenca ho llenço.

Diga'm quines aficions tens
El que m'agrada més és anar a la muntanya i abans feia escalada. Vaig començar de petit en un esplai i sempre que puc segueixo caminant. Ara no tinc colla doncs tots s'han fet grans i fa mal aquí o allà i no em segueixen les set o vuit hores que camino.

Vaig tenir un infart l'any 2000 que tot i vigilar no em va fer perdre les ganes de continuar anant a la muntanya. Cada any pujo a Montserrat a peu amb el Club Excursionista de Sant Andreu.

Abans amb la Neus, la meva parella, les discussions venien perquè fèiem plans i si algun amic em deia per anar a caminar, jo la plantava i marxava amb l'amic sense avisar-la i, clar, ella s'enfadava. Ara no ho faria i l'avisaria.

A causa d'un accident de muntanya, les frontisses van quedar una mica malmeses i hem afluixat.

Quina és la teva relació amb la Fundació Casa Asil?
Va ser quan va entrar la meva sogra, la Lluïsa, al Centre de Dia. Ens hi vam sentir molt bé i ben atesos. Aquí va començar la meva relació amb vosaltres.

Quan vaig saber de la celebració dels 150 anys de la Fundació, vaig pensar en donar-vos una sorpresa fent el nou logo amb cartró.

Què et porta a fer aquests treballs artístics per a la Casa Asil?
Doncs tot el que té relació amb la meva feina. Sempre coses grans i materials senzills i fàcils de manipular. Cartró, plàstic, porexpan, pintura barata. Com que no tinc un taller, tot ho faig a casa. He fet coses per Nadal, Carnaval, Tots Sants i ara mateix estic pensant en alguna cosa per la festa major de Sant Andreu. En definitiva segueixo les tradicions catalanes.

El que no vull però és fer-me pesat. Si necessiteu jo estic disposat.

Explica'ns la teva experiència de participar en la recta final del mural
Em va fer gràcia perquè vaig veure que hi participava tothom; jovent, gent gran, i la curiositat en va portar a treure-hi el nas. Em vaig adonar que podien tenir algun problema a l'hora de posar les lletres finals i vaig anar a casa a buscar els meus pinzells i els vaig ajudar a repassar. Ells contents i jo també. Va ser distret.

Quines vivències tens amb la Residència i el Centre de Dia?
De moment veig molta dona però ja m'agrada. El contacte amb la gent gran m'agrada molt i, si parlen i s'emboliquen, tinc paciència i els escolto.

Parlo amb el Vicenç que és molt bona persona i, com que és jove, ens avenim, i la Felipa, que sempre par-

lava amb la meva sogra. Tot dos són del Centre de Dia i, quan em veuen, estan molt contents i a mi no em costa res fer una visita de tant en tant.

Saps que et pots fer apuntar de voluntari?
Si puntualment cal que us doni un cop de mà, em feu un truc, però no em puc comprometre com voluntari doncs tinc moltes altres coses a fer.

(Li explico que pot apuntar-se de voluntari limitant la seva col·laboració i que hi ha una pòlissa d'assegurança que el cobreix. Que ens calen voluntaris per a moltes coses). Si es fa voluntari, rebrà informació sobre les activitats de la Casa.

Sóc de caràcter "raro". Encara vaig al Poble Sec a fer visita i parlo amb els botiguers i els coneguts. M'agrada saludar a tothom. Allí vaig conèixer a la Neus, la meva dona.

Què opines del projecte Com a Casa?
Em sembla fantàstic donar-se a conèixer al barri i avançar. Les noves tecnologies, tot i que jo no les faig servir gaire, són una bona eina.

La idea de Com a Casa és fantàstica, llàstima que hi hagi tanta llista d'espera per entrar. Les residències són cares i tenir a una persona malalta a casa, és molt complicat. Nosaltres vam estar quatre anys dedicats només a la meva sogra.

Recordo que quan teníem el cotxe, passàvem per aquí davant de l'Asil amb la meva mare i, a l'estiu, veia als avis asseguts al pati de Bartrina i jo, a la meva mare li feia broma que la portaria aquí i s'enfadava i em deia "aquí no m'hi portis mai". Tot ha canviat molt.

La Lluïsa, la meva sogra, tot i estar malalta, volia quedar-se a casa seva, no volia venir a casa nostra. De fet nosaltres ens vam traslladar a viure a casa seva durant uns anys.

Jo encara sóc jove però potser algun dia vingui a viure aquí.

Quina imatge tens de la feina que fem?
No pareu, de veritat. Ara el projecte de la bicicleta, que el vaig llegir al diari.

Li expliquem el projecte i li comentem si en podria fer alguna bicicleta que s'hi assemblés per activar la campanya solidària que hem posat en marxa per comprar-ne una.

Us la faré tant gran com vulgueu. Una vegada vaig fer el cotxe dels Picapiedra per anar a una rua de carnaval i, com que la vaig fer al menjador de casa, després no passava per la porta. La meva dona em diu que abans prengui les mides.

Podem seguir comptant amb tu?
I tant i a més això em permet estar actiu. Ara mateix m'heu explicat això de la bicicleta, i m'hi poso a pensar.

Gràcies, Oli per l'entrevista i la teva generositat. Fins aviat

Esther Serrano,
Monitora sociocultural de la Casa Asil

Entrevista a la Laura, ex alumna de l'escola i mestre actualment

La Laura torna a l'escola!
Avui coneixerem una mica més a la Laura Blasco, una exalumna del Col·legi Sagrada Família de Sant Andreu i que fa uns mesos és professora a la nostra escola.

Quan vas començar a treballar a l'escola?
Al setembre d'aquest mateix any.

Per què vas decidir ser professora? Què volies ser de petita?
De petita volia ser professora de matemàtiques. Sempre m'ha agradat.

Quina és la teva feina dins de l'escola?
Sóc professora de tecnologia i de matemàtiques. També sóc tutora de primer d'ESO.

T'agrada la teva feina? Què canviaries?
Sí, m'agrada molt el contacte amb els alumnes. Canviaria els ordinadors.

De què més has treballat?
D'enginyera en el món de la construcció ferroviària i en una empresa de bombes hidràuliques.

On vius?
A Mataró.

Estàs casada? Tens fills?
Sí, estic casada i tinc dos fills.

T'agrada viatjar? A quin lloc desitjaries anar?
Si que m'agrada viatjar. M'agradaria anar a l'Àsia (Tailàndia, Xina, Vietnam, Japó...)

T'agrada el cinema? Quin gènere és el que més t'agrada?
Sí, m'agrada el cinema. M'agrada el gènere de terror o thriller.

Quina és la teva major afició?
M'agrada dibuixar i pintar o llegir.

Donem les gràcies a la Laura per haver-nos permès conèixer-la una mica millor i esperem que gaudeixi tot el temps que continuï amb nosaltres.

Nàdia Valls,
alumna del col·legi Sagrada Família

Entrevista a la Sra. Montserrat Uñó, ex alumna del col·legi i actualment resident

Montserrat, quins records té de l'Escola?
Les monges eren les que ens donaven totes les classes. Tinc un bon record de les classes de labors, recordo que hi havia una nena que es deia Teresa Brugada que tenia una màquina de fer fotos i la professora li va demanar que ens en fes una i encara la tinc, és un record.
Dúiem uniforme: un dos peses de color blau marí amb un coll fort de color blanc. I després la bata. Veníem també els diumenges a jugar. Tinc la imatge de les classes allí on ara està l'Auditori en el pis de dalt, que pujàvem unes escales. Com a companyes tenia, a la Trini Brugada, a la Teresa Blanch, totes anàvem a la mateixa classe.
La comunió la vaig fer a la Capella però no era com ara.

Què ressaltaria d'ara, haver tornat aquí a la Casa?
Jo mai he perdut el contacte, he anat venint a visitar a amigues.
Sóc una persona que m'agrada parlar i a casa meva estava moltes estones sense poder conversar. Doncs això, per poder conversar i per donar una mica de respir a la meva filla, vaig decidir venir al Centre de Dia. Estic contenta d'estar aquí, em sento tractada amb "amor i afecte" i m'hi sento bé.
M'he retrobat amb amigues i després amb noies que han cuidat a amigues meves: la Pilar, la Susanna, la Carme... M'ha fet molta il·lusió. Podem dir que em trobo com si hagués retrobat a una família.

Rosa Maria Vilaseca,
Psicòloga de la Casa Asil

LA FESTA DE CLOENDA DELS 150 ANYS

en imatges

150 anys!

Voluntaris

Venda de
tickets

EL POT PET

EL POT PETIT

com a casa

#SAFASantAndreu
#compartir

Com a Casa
Fundació Casa Asil

Amics de la Fundació
Fundació Casa Asil
EN BICI SENSE EDAT
CYCLING WITHOUT AGE

TOTHOM
vol dir
TOTS
Som
Amics de la Fundació

Som
#SAFASantAndreu
Com a Casa

#compartir

Com a
Casa

Com a
Casa
Fundació
Casa Asil

de la Fundació
EN BICI SENSE EDAT
CYCLING WITHOUT AGE
Fundació
Casa Asil

TOTHOM
vol dir
TOTS
espai
de trobada

#compromis
TOTHOM
vol dir
TOTS

#voluntariesquad
2K16

Mare Janer

#participar
#compartir

#SAFASantAndreu

#SAFASantAndreu

espai de trobada
#compartir
Com a Casa

Mare Janer
#compromis
TOTHOM vol dir TOTS
Amics de la Fundació
Fundació Casa Asil
Som

Venda de tickets

#voluntariat

#participar
Fundació Casa Asil

#compartir
#Moments

#jugar
#Moments

Som
#SAFASantAndreu
espai
de trobada

#SAFASantAndreu
#participar
#compromis
#compartir
Sóc

ORGULLOSES DE
SER DEL SAFA

TOTHOM
vol dir
TOTS
Som
Amics
de la Fundació

#compartir
Vull...
Dóna temps
#SAFASantAndreu
#compromis
Fundació
Casa Asil
Amic
de la
Fundació
TOTHOM
vol dir
TOTS

Som
#compromis
Com a
Casa

#compartir

M'agrada...
#SAFASantAndreu

THE BEST !!!
Dóna temps
Com a Casa
#compartir
M'agrada...

espai de trobada
Mare Janer
#compartir
Amics de la Fundació

#compromis
Com a

ompromis
TOTHOM vol dir TOTS

#compromis

Som

Fundació Casa Asil
Sant Andreu de Palomar
Residència · Centre de dia
Col·legi Sagrada Família

ANIVERSARIS DEL JULIOL

El passat mes de juliol varen fer anys (d'esquerra a dreta):

2a planta
les senyores Filo Lázaro,
Isabel Gamo,
Maria Labrador
i Aida López

4a 1a planta
les senyores María Belmonte
i Antonio Ill

3a planta
senyores Ana Clarà, Catalina Arcos,
Marta Millas, Pepita Viñas, Juani
Fernández i el senyor Reyes Gómez

4a i 5a planta
les senyores Maria Labrador, Angelina Martínez, Angelina Serra,
Ángeles Ruiz, Carme Ezquerra, i els senyors Luis Gómez
i Moisés Utrilla

Centre de Dia
Senyora Felipa Castilla
i el senyor Antonio Céspedes

ANIVERSARIS DEL SETEMBRE

Per acabar, el mes de setembre, les persones homenatjades han estat (d'esquerra a dreta):

2a planta
el senyor Josep Virgili

3a planta
les enyores Espe Andrès, M. Luisa Ortega,
Lolita Pare i Paquita Giménez

ANIVERSARIS DE L'AGOST

Al mes d'agost... (d'esquerra a dreta):

2a planta
la senyora
Mari Carmen
Moreno

3a planta
les senyores Virtudes Caballero (en pau descansa), Quima de Aro,
Isabel Millán i Ana Fabregas

4a planta i 1a planta
les senyores Lluïsa Mora
i Montserrat Bonal

4a planta i 5a planta
les senyores Teresa Quesada
i Enriqueta Tor

4a 1a planta
les senyores Pilar Abel
i Isabel Medina

Centre de Dia
el senyor Julio Chamorro i la senyora Carmen López

4a i 5a planta
les senyores Teresa José, Emilia Jaumot,
Enriqueta Ayllón, Mari Carmen Sousa,
i el senyor Pere Turroja

La rissa i l'humor a la tercera edat

La rissa és una expressió innata que es presenta aproximadament a la sisena setmana de vida, i, els efectes energètics es tradueixen en sentiments positius els quals revelen estats d'esperança, alegria, felicitat i optimisme a l'igual que el desig de viure. Així mateix es diu que "5" cinc minuts de rissa equival a "45" quaranta cinc minuts d'exercici lleuger i s'exterioritza amb rialles i ajuda a que la circulació sanguínia sigui més eficaç, proporciona massatge vibratori a tot el cos, allunya temors, elimina toxines i reforça el sistema immunològic.

La rissa té un poder tant impressionant que millora la respiració, reforça el cor, facilita la digestió, redueix la hipertensió (pressió arterial alta) a l'incrementar el rec sanguini. També reforça els músculs. D'altra banda riure puja l'autoestima i confiança en les persones, elimina els pensaments negatius i també la sensació de por. És molt important preguntar-se "Què passa en el nostre interior quan riem?"

Sabent ja que el riure ens ajuda en moltes coses, també podem dir que quan riem el nostre organisme segrega diverses substàncies a nivell cerebral, endorfines que contenen elements de gran poder analgèsic reduint el dolor; també s'allibera adrenalina que és un component que incrementa la creativitat i la imaginació, sens oblidar la dopamina que afavoreix l'agilitat mental i finalment, la serotonina que posseeix efectes calmants i redueix la gana i l'ansietat.

L'HUMOR: no és quelcom que s'improvisa per projectar alegria o bones relacions humanes, sinó que prové del més profund de l'esser humà que el retrata com és per dins la persona o almenys, com es troba en el precís moment i alhora té relació amb la interacció entre essers humans.

Santiago Castellà,
Doctor de la Casa Asil

Magatzem de Santa Eulàlia

Aquets any se celebra el 75e. aniversari de la ubicació al Passeig de Gracia, 60 de la prestigiosa botiga barcelonina d' alta costura SANTA EULÀLIA.
El 1843 Josep Taverner va obrir la primera de les botigues al c/ Boqueria, 15, per passar després al nº 23 i posteriorment al nº 1, cantonada amb al Pla de la Boqueria, on segons la tradició se situa el martiri que patí Sta. Eulàlia en època romana i per això va donar noms als "MAGATZEMS SANTA EULÀLIA". El 1898 van ampliar l' edifici i en la part superior van situar-hi una imatge de la Santa que encara es pot veure avui en dia.
Els Taberner no tenen descendència i al 1915 es fa càrrec del negoci el que fins ara era el seu soci Lorenzo Sans Vidal. A Paris es feien desfilades de moda amb gran èxit i el 1926 la firma es va decidir fer la primera a Barcelona. Han presentat col·leccions de Alta Costura entre altres llocs a Nueva York, Venècia etc.
Durant la Guerra Civil Espanyola l' Empresa es col·lectivitzada i es dedica a la fabricació d' uniformes militars per a oficials de la República, passant a denominar-se SANTEULALIA sense la "a" de Santa.
Al 1944 obren botiga de sastreria, camiseria i complements per a home, també al Passeig de Gracia.
Joan Antoni Samaranch president del COI, inaugura els Jocs Olímpics del 92 amb un vestit de la sastreria Santa Eulàlia.
La primera col·lecció de Prêt-à-porter va ser a finals dels 60 i adequant-se als nous temps, al 2015 inauguren un espai de venda on-line que atén a la seva clientela nacional e internacional.
Actualment esta situada al Passeig de Gracia, 93 en un local de mes de 2000 m2, que inclou un restaurant amb terrassa.
Al 2011 SANTA EULALIA va rebre de l' Ajuntament la Medalla d' Or de la Ciutat de Barcelona al mèrit cívic per la seva contribució al prestigi de la Ciutat. Mesos mes tard, de la Generalitat de Catalunya, el premi a la millor iniciativa comercial, i al 2013 del Ministerio de Economia i Competitividad del Gobierno de España, el Premio Nacional de Comercio Interior.

Mercè Tolrà,
Voluntària de la Casa Asil
Informació de Viquipèdia i altres planes d' Internet.

JOSEP LLUÍS PONS i GALLARZA

Va néixer a Sant Andreu de Palomar el 24 d' agost de 1823 i fou batejat a la Parròquia de Sant Andreu. Mori a Sòller (Mallorca) el 22 d' agost de 1894. El pare Josep Pons i Umbert era natural de Palma de Mallorca i mariner de professió i la mare Josefa Gallarza Goitia era madrilenya. Van destinar el pare a Barcelona, però fugint de l' epidèmia de pesta i dels atacs dels francesos es van instal·lar al nostre poble, on circumstancialment hi va néixer el poeta i escriptor. Es va casar amb la seva cosina germana Maria Pons i Santandreu el dia 11 d' abril de 1852. Era besavi del polític socialista Félix Pons i Irazazábal (1942-2010).

Des de petit va demostrar tenir una gran inquietud pels estudis i Sant Andreu tenia una bona oferta escolar, doncs durant el segle XIX, es creen moltes escoles com a conseqüència de l' interès creixent per l' educació, entre la gent del poble.
Es llicencià en Filosofia i Lletres (1843) i Dret (1850) a Barcelona. El 1849 va ocupar la càtedra de Retòrica de l' Institut de Barcelona, i va ser un dels set primers mantenidors dels renovats Jocs Florals de Barcelona. El 1861 s' establí a Palma. Fou catedràtic d' Història i Geografia a l' Institut Balear, on va tenir una destacada tasca pedagògica. Entre els seus alumnes trobem Joan Alcover, Miquel Costa i Llobera, Miquel dels Sants Oliver, Mateu Obrador i Gabriel Maura.
Va ser president de l`Ateneu Balear i va dirigir la Revista Balear i el Museu Balear. Al mateix temps de la seva continuada intervenció en la vida cultural mallorquina, es mantenia vinculat als Jocs Florals de Barcelona, que considerava una institució aglutinadora de tot el domini lingüístic català. Hi va obtenir nombrosos premis, fou nomenat Mestre en Gai Saber (1867) i va presidir les edicions de 1870 i 1878.
Com a poeta, la seva reduïda obra es caracteritza per un marcat classicisme i perfeccionisme formal. Dos dels seus poemes més famosos son "Los tarongers de Sòller" i "L' olivera mallorquina". La seva obra poètica fou recollida a "Poesies Catalanes" 1892 i suposa la incorporació de la literatura mallorquina a la Renaixença.

Fa pensar que el bon record d' infantesa de un Sant Andreu rural, l' inspirés el poema que ens va dedicar "LA FESTA MAJOR DE SANT ANDREU"
La primera estrofa diu així:

"Sant Andreu de Palomar
n'és la vila més galana
que es veu del cap del Besòs
fins los serrals de Montcada"

A l' any 1907 l' Ajuntament de Barcelona va canviar el nom del carrer de Sant Llorenç pel de Pons i Gallarza.

Mercè Tolrà,
Voluntària de la Fundació Casa ASil
Informació extreta de Wiquipedia altres planes d' Internet.

ELS NOSTRES TREBALLADORS
Sra. Miriam Ortega

On vas néixer?
Vaig néixer a l'Equador

Quina tasca realitzes aquí?
Aquí realitzo feines de serveis generals, tant em podeu trobar fent fondos d'habitacions, menjador general i netejant.

Que t'agrada fer en el teu temps lliure?
M'agrada estar amb els meus amics, conèixer nous llocs i passejar molt.

Que prefereixes: mar o muntanya?
Prefereixo anar a la platja

T'agrada llegir? Últim llibre que has llegit?
Si que m'agrada llegir, l' últim llibre és "El niño del pijama de rayas"

T'agrada la música? Quina classe?
M'agrada tota la classe de música però més la llatina.

Quin és el teu plat favorit? T'agrada cuinar?
El meu plat favorit és la parrillada de marisc i si m'agrada cuinar i practicar més plats que m'atreuen

A quin lloc del món t'agradaria anar?
Un dels llocs on m'agradaria anar és a Mèxic, a Acapulco.

Condueixes? El teu mitjà de transport preferit?
Si, el cotxe. El meu transport preferit és el tren per a observar els paisatges.

Quan et jubilis que penses fer?
Bé, falta molt per pensar en això però si puc, em donaré el gust d'anar a llocs que encara no els he pogut conèixer i gaudir més de les estones lliures.

Concepció Cotrina,
resident de la Casa Asil

ELS NOSTRES RESIDENTS
Sr. Vicenç Johncox

Em dic Vicenç, tinc 55 anys i vinc al centre de dia des de fa uns quatre anys. Vaig néixer als Estats Units, concretament a San Diego, Califòrnia. El meu pare vivia a San Diego i va viatjar a Espanya, aquí va conèixer la meva mare i es van casar. Després de casar-se van anar a viure a San Diego. Mentre la meva mare estava embarassada va patir un ictus i van haver de provocar el part tres mesos abans. Per sort, tots dos vam sobreviure. Com que la meva mare estava molt malament van portar la meva àvia a San Diego. Després va decidir portar-la a Barcelona. Una tieta meva va ocupar-se de nosaltres dos, ja que el meu pare es va desentendre.

Vam anar a viure al barri del Guinardó on vaig viure durant molts anys. Ara visc a l'Avinguda Mare de Déu de Montserrat amb la meva dona, la Núria, i les meves dues filles, la Laura i la Marina que són bessones.

El destí va voler que jo patís un altre ictus, mai els metges van dir que fos perquè la meva mare en patís un.

La meva il·lusió era ser mestre i vaig aconseguir anar a treballar a un col·legi que es diu Sagrada Família, que no és aquest d'aquí. Allà vaig treballar uns quants anys i vaig conèixer la meva dona. Les meves filles van acabar anant a aquest col·legi més tard, quan jo ja no hi treballava.

Vaig treballar al MNAC, ja que sóc historiador. Allà m'encarregava de respondre les consultes dels treballadors, feia de guia als col·legis, els explicava les diferents exposicions a estudiants d'història i a d'altres historiadors...

Aquí a la Casa he fet molts amics, tant usuaris dels centre de dia com familiars i voluntaris.

Em fan treballar en vàries coses, a l'escenari per fer espectacles, el Nadal, amb els alumnes d'aquest col·legi m'agrada molt fer coses perquè és com tornar a treballar al meu col·legi.

M'ha fet molta il·lusió portar les meves filles aquí perquè coneguin el lloc. Han fet voluntariat a la gimcana. La meva dona i jo pensem que és important que coneguin les persones que estan aquí.

De les meves filles, la Laura vol ser veterinària, li agraden molt els animals (com a mi) i la Marina vol ser mestra com la seva mare i jo, això em fa molta il·lusió, coses en les que s'assemblen a mi.

Les meves filles han acceptat venir aquí i ajudar. Al seu col·legi també les porten a treballar amb la gent que està al carrer. Al Nadal compren joguines pels nens que no poden tenir, està molt bé que elles s'adonin que és bonic ajudar els altres, sobretot els nens.

Em fa també Il·lusió que la Laura escolti les notícies i sap les coses que passen pel món i pot donar la seva opinió, trobo que això és molt important.

La Marina sempre ajuda els nens que troba pel carrer i juga amb els nens petits.

Quan eren petites baixaven a jugar al carrer amb els nens més petits que elles.

T'explicaré una anècdota de les meves filles. Quan van néixer uns amics ens van enviar regals per les nenes. Un dels regals va ser un clips per al cabell. La meva dona i jo no li vam dir mai però no els van poder fer servir fins els tres anys, ja que fins llavors no van tenir prou cabell per utilitzar-los!

Esther Serrano,
Monitora sociocultural de la Casa Asil

NOVA SALA DE TALLER DE LABORS I PINTURA

Entrevista voluntari de l'Asil Angelina Regada

" Aquesta tarda ens hem apropat al menjador general de la Fundació per veure " in situ " què fa la nostra voluntària d´aquest trimestre, la Sra. Angelina Regada. La trobem ben enfeinada amb tota una bona colla de residents de la casa de les diferents plantes i tres voluntàries més (Iolanda, Esperanza i la Lola). Doncs bé, el primer que em crida l´atenció és que aquí TOTHOM ESTÀ MOLT ENFEINAT .... perquè fer manualitats i labors és tenir feina per donar i per vendre !!

Però anem a pams !

L´Angelina em fa saber que temps enrere aquesta tasca la feien al menjador del 4art pis tots els dilluns de 15.30 h. a 18.00 h. aproximadament. Fa ben poquet s´han traslladat al menjador general, entrant a mà esquerre. Allà disposen de més espai i d una gran taula per fer un munt de coses tots els dijous de 16.00 h. a 18.30h. En un horari aproximat es reuneixen un nombre superior a 14 residents amb molta empenta. Aquest nou espai li agrada molt a l´Angelina perquè creu que és fan més coses i es fan més grups.

No sé si us ho havia dit però el cas és que l´Angelina va començar a ser voluntària aquí a la casa farà uns 6 anys, més o menys. Tot va ser arrel de l´ingrés d´una tia del seu marit, la Sra. Ana Forcada. Fou llavors que es va adonar que hi havia un voluntariat i en va voler formar-ne part. Va parlar amb les dues Susannes i la T Social de llavors i es va oferir a fer labors els dilluns.

Guaita quin munt de coses fan aquesta " colla dels dijous " de les que jo mateixa n´he estat testimoni : ens podem trobar amb unes bosses molt originals pintades a mà per guardar les sabates (quina bona idea !), fan pintures a sobre unes estovalles per fer-lo més alegre i bonic (cal molta concentració per aquesta tasca), he trobat peces d´un ganxet d'allò més delicat que guarneix una bossa i que, a la vegada, també es pot posar als caminadors dels residents (això ho he trobat molt original i pràctic de debò). Són un grup de treball que han anat evolucionant: primer pintaven figures i angelets de guix, han fet cartells de benvinguda, safates de vidre.... Fa uns quatre anys van elaborar peces de feltre amb caràcter nadalenc per introduir-hi els tovallons. Són les veritables protagonistes de tot el material que hem trobat a les diferents tómboles de la casa que hem anat veient i comprant : mocadors i tovallons cosits o bé pintats, bufandes i " calçat " ben calentons fets a mitja, davantals molt ben pintats,... Recordem si més no alguna data assenyalada com Sant Jordi lluint roses de diferents textures (paper, de ganxet amb llana i perlé,..) i punts de llibre,...

Mireu, ara que no ens " veu " ningú , us diré un secret: aquest joventut s´ha posat a treballar de valent fent xals per aquells residents que desitgin anar a l'església i no passin fred en cap moment. Tot aquest material ha estat fruit d´una donació i " només " els cal fer una exquisida punta de ganxet de tonalitats combinades amb la roba per quedar realment una peça d'allò més elegant. Això no té preu !!

Parlant amb l´Angelina es nota que li agrada el que fa: se l'il·lumina la seva carona quan em parla de cóm se sent fent el seu voluntariat. I és que no pot evitar-ho: " m´agrada ajudar el altres, aquest ambient i ser-hi aquí ". Sí, Angelina, ens ho dius amb les mans i els ulls, amb la teva mirada i aquella il·lusió difícil de dissimular. Ens comentes com a anècdota que trobes exigents les persones grans. Dius que són observadores, que fan la seva feina ràpida per a que estiguis per a elles i de vegades, tu mateixa li treus importància a moments que, en realitat, no la tenen, oi ? M´agrada escoltar de tu que hi ha molt bon ambient i que cadascú fa el que pot fer. Si algú creu que no pot fer quelcom, tu l´animes dient-li que si la " Carmeta " , per exemple, ho pot fer, tu també pots fer-ho. Veus també, Angelina, que uns engresquen els altres. Tu mateixa creus que tothom val per alguna cosa. Cert: per a qui no pot o sap , li dius que canti una "miquetona" o que us expliqui un acudit. El cas és que tots se sentin acollits i això ho saps fer molt bé.

Aquí a la casa fas altres tipus de voluntariat com acompanyar els residents a les excursions (ja has estat a Montserrat dues vegades), visites a diferents indrets de Barcelona.. Ara vols proposar una visita d'allò més original : es tracta d´una exposició de puntes de coixí a la carpa de Can Galta Cremada el dia 4 de Desembre (es preveu l´assistència d 350 ó 400 puntaires).

Em comentes que també formes part com a voluntària de l´escola de boixets de la Sagrada Família, una feina que ha portat molt anys per dur-la a terme on els patrons , el fils i la mà d´obra tota és obra de gent voluntària.

La teva tasca a la Fundació la defineixes en dues paraules de pes: compromís i plenitud. Tot això et fa més gran i més valor. Dius: " crec que sóc més "... i t´entenem perfectament.

Moltíssimes gràcies per tot allò que ens dónes, Angelina.

Montserrat Parellada,
auxiliar de la Casa Asil

Grup de coordinació del voluntariat de la Casa Asil

Grup de coordinació del voluntariat de la Casa Asil

A la Fundació s'ha creat una coordinació de voluntaris per facilitar la comunicació entre el voluntariat i la direcció i els tècnics de la Residència i Centre de dia, a més, perquè els voluntaris tinguin un espai i un referent on poder-se adreçar.
Aquesta coordinació està formada per tres voluntàries que són col·laboradores directes amb la directora, les educadores socials i la treballadora social; elles són la Geli, la Yolanda i l'Eulàlia.

Com que aquest nou funcionament l'estem impulsant, estem en procés de creació. En la mesura que es vagi avançant, us farem arribar tota la informació que sigui d'interès general o específic pels voluntaris.
De cara al 2017 tenim 3 objectius clars:

- Visualitzar i fer valdre la figura del voluntari.
- Impulsar, enfortir i ampliar els voluntaris.
- Buscar i poder oferir formació al voluntari.

Aprofitem per informar-vos que tenim un espai reservat a la primera planta de l'edifici nou (antic despatx de direcció) i tots els tercers dimecres de cada mes, de 6 a 8 de la tarda, estarem per a qualsevol cosa que pugueu necessitar.

Una primera decisió afecta a les comunicacions i/o convocatòries que, de forma telefònica, s'hagin de fer als voluntaris. Aquest servei el durà a terme el voluntari Sr. Manuel Almendros.

Per acabar, fem una **CRIDA** a tots els lectors de la Revista que estiguin **INTERESSATS** en formar part del grup de **VOLUNTARIAT** i encara no han fet el pas, **ELS ANIMEM A APUNTAR-S'HI** i, com no pot ser d'altra manera, estarem disponibles per a qualsevol aclariment i/o suggeriment. Moltes gràcies per endavant.

Eulàlia Bota,
Coordinadora del voluntariat a la Casa Asil

POESIA

SUEÑOS
Cavando un hoyo en la tierra
a la sombra de un ciprés
me encontré sueños perdidos
solo eso me encontré.
Los recogí con esmero
y en una caja preciosa,
metí pétalos de rosa
y los sueños enterré.

MIRADAS
Aquella mirada
tan dulce y tan penetrante
me hablaba de mil idiomas
que no pude comprender.
Cerré los ojos con pena
y aquel amor que empezaba
yo lo tuve que perder...

AMANECERES
Fue un amanecer.
Llamaron a mi ventana
la abrí, no vi a nadie
¿quién dejó lo que yo vi?
era papel y una pluma
y una taza de café,
si los recuerdos me vuelven
a escribir empezaré...

Dorita ,
Voluntària de la Casa Asil

Donem la benvinguda...

A la 4a 1a planta, el senyor Josep María Cussó
A la 2a planta, les senyores Rosa Vilellas i Araceli Ruiz
A la 3a planta, les senyores Pilar Juanes, Maria Luisa Ortega, Isabel Albarracín , Paquita Giménez, Carmen Orenes , Ana Masnou i Angeles Fuentes
A la 4a planta, la senyora Pepita Ribas
A la 5a planta, la senyora Inés Bach, Leonor Pérez i el senyor Lluís Baulenes
Al Centre de Dia, Manel Lacayo i les senyores Leonor Pérez, Montse Uñó, Consuelo Ponce

En el nostre record...

A la 4a 1a. planta, el senyor Gerardo Carbajo
A la 2a planta, la senyora Alejandra Cabrerizo i la Senyora Apolonia Barnés
A la 3a planta, les senyores María Novau, Virtudes Caballero, María Castelló i Eulalia Mercader
A la 4a planta, la senyora Paquita Ferré
A la 5a planta, la senyora Carmen López Menero
Al Centre de Dia, el senyor Damià Segura

Han canviat de centre

Al Centre de Dia, el senyor Mario Linuesa i les senyores Leonor Pérez i Araceli Ruiz
A al Residència, les senyores Ana María Clarà i Maria Rovira

Reconeixement de Fotografies

LES PISTES DEL RESIDENT:

- Viu a la 5a planta fa més de 25 anys.
- Va néixer a Barcelona (St. Antoni de Vilamayor).
- Li agrada participar de tot el que fem a la casa i és una de les nostres lectores quan anem a Montserrat.

Sol·lució de la revista anterior

La foto del resident de la revista anterior era de la ***Sra. Conxita Mitjà***

LES PISTES DEL TREBALLADOR:

- Està a la 4a planta.
- Va néixer a Barcelona.
- És molt sensible amb els residents.
- Li agrada molt fer festes.

Sol·lució de la revista anterior

La foto del treballador de la revista anterior era la de ***la Sra. Rosmary Villalta***

Sopa de lletres

Buscar les següents 10 noms de **TEIXITS DE ROBA**

- **Cotó**
- **Llana**
- **Seda**
- **Lli**
- **Niló**
- **Caixmir**
- **Angora**
- **Tergal**
- **Raió**
- **Sarja**

C	0	T	O	Q	S	E	D	A	Q	W	R
T	S	O	M	M	A	P	O	N	K	Y	Y
Q	Q	Y	U	E	R	B	B	G	M	N	V
L	L	I	W	W	J	A	A	O	P	I	P
L	J	X	E	R	A	J	H	R	A	I	O
A	E	J	A	K	I	Z	M	A	J	J	H
N	I	L	O	E	E	E	Q	R	R	U	F
A	H	V	X	Z	M	P	I	E	P	Y	H
I	I	T	E	C	V	G	T	J	E	N	F
C	A	I	X	M	I	R	R	H	D	D	K
L	E	I	A	V	B	N	M	S	A	E	R
T	E	R	G	A	L	I	L	I	U	T	Y

De quin indret es tracta?

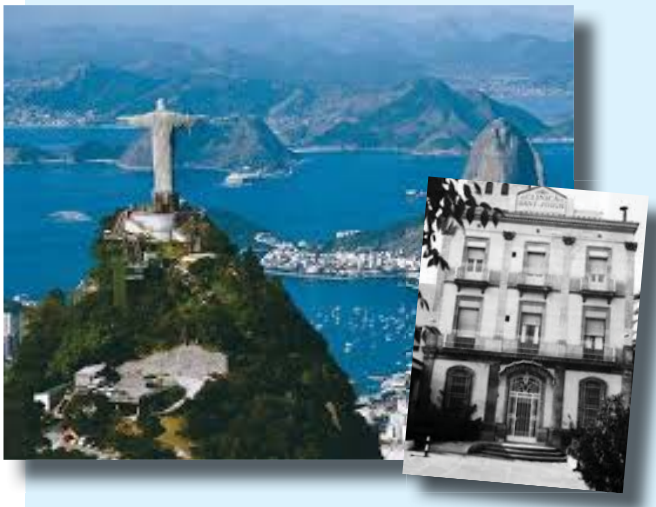

Sol·lució de la revista anterior

L'indret a descobrir era la clínica St. Jordi

PROJECTE "SERVEI COMUNITARI". Curs 2016-17

Nivell acadèmic/curs: 3r i 4t ESO
Nombre d'alumnat: 200

Matèria o matèries on es desenvolupa el projecte de Servei Comunitari: Llengua Catalana, Llengua Española, Ciències Socials, Informàtica, Educació Física i Visual-Plàstica o Música.

Entitat col·laboradora: Residència-Centre de dia CASA ASIL–St. Andreu

1. Introducció: es tracta de fer realitat una actuació conjunta dels tres serveis de la FUNDACIÓ CASA ASIL (residència, centre de dia i escola), en el marc del projecte de renovació "COM A CASA". El/les professionals de la residència-centre de dia presenten a la Cap d'Estudis i a Coordinació de Secundària un seguit de 'demandes i possibilitats' dels residents, per al curs. És la fase prèvia per dissenyar el repte de COMPARTIR EXPERIÈNCIES I HABILITATS ENTRE RESIDENTS I ALUMNES.

2. Àmbit: Intercanvi generacional.

3. Objectius del projecte:
- Preparar els coneixements i/o habilitats de l'activitat: programes informàtics i ús d'internet per a la vida quotidiana, exercicis de psicomotricitat, coneixement de l'actualitat, estructuració d'un diari i formes periodístiques, obres literàries essencials, manualitats....
- Dur a terme diverses activitats intergeneracionals programades.
- Compartir temps i espais amb gent gran.
- Aprendre a escoltar i a expressar-se oralment amb un 'interlocutor diferent' (edat, mentalitat, 'món cultural', entorn quotidià...).
- Aprofundir en els valors: respecte, convivència, empatia i solidaritat.

4. Indicadors d'avaluació (respecte als objectius):
- Progrés en els coneixements vinculats al servei realitzat i/o en les habilitats aplicades.
- Assistència i motivació mostrades en realitzar el servei.
- Atenció a la paciència i les 'formes educades' mostrades amb els residents que han compartit el servei.
- Capacitat d'escoltar i ús d'un llenguatge correcte i educat.
- Sensibilitat cap al respecte, l'empatia i la generositat vers les persones grans amb qui s'ha compartit el servei.

5. Activitats d'aprenentatge vinculades al servei:
- 3 xerrades-tallers amb professionals de la Residència - Centre de dia i amb el responsable del projecte i els tutors:
  - El món de la gent gran i familiarització amb les instal·lacions de la Residencia i del Centre de Dia.
  - Jocs i dinàmiques per interactuar amb les persones grans. Com ajudar en la psicomotricitat de les persones grans.
  - La tasca del Voluntari. Normes i actituds a tenir en compte.
- Proposta d'exercicis per part del professor/a corresponent sobre coneixements necessaris relacionats amb el servei que es realitza (matèries d'informàtica, música, visual i plàstica, llengua catalana i llengua espanyola).
- Treballar a les matèries de llengua la lectura en veu alta i l'expressió oral i escrita.

Elaborar individualment un diari-memòria (en castellà) i preparar en grup una exposició (en català) sobre l'experiència viscuda, el desenvolupament del servei realitzat i la valoració del mateix (punts forts, punts febles i punts 'de millora'...). A les matèries de llengua es dedicaran sessions per aprendre les eines necessàries per tal de concretar aquests dos exercicis; també es farà el seu seguiment.

6. Activitats per realitzar a la residència-centre de dia:
- Llegim el diari. Implica la matèria de CIÈNCIES SOCIALS.
- Converses d'actualitat. Implica la matèria de CIÈNCIES SOCIALS.
- Gaudir del lleure. Implica la matèria de RELIGIÓ..
- Al gimnàs, posant-nos en forma (exercicis d'estimulació i de psicomotricitat). Implica la matèria d'EDUCACIÓ FÍSICA.
- Passeig pel barri: Implica la matèria de CIÈNCIES SOCIALS.

7. Planificació i temporalització de les activitats:
- Al primer trimestre: quatre sessions a l'hora de tutoria per realitzar els tallers formatius i planificar el servei comunitari. A la tercera es presenten les diverses actuacions i, en acabar el trimestre, cada alumne tria el servei que més s'ajusta amb les seves expectatives i/o interessos.
- A més, tres sessions de formació i continguts bàsics relacionats amb el servei a les diverses àrees implicades.
- Deu hores de 'pràctica' al servei elegit pels

alumnes: planificació del calendari i horari en el segon trimestre, sempre en horari extraescolar o en hores complementàries que oferta l'escola (amb possibilitat de continuar el servei al tercer trimestre, de forma totalment voluntària i en horari extraescolar).

- En acabar el segon trimestre, es dedicaran tres hores per elaborar individualment un diari-memòria (en català o castellà) i per preparar en grup una exposició (en l'altra llengua, castellà o català) sobre l'experiència viscuda, el desenvolupament del servei realitzat i la valoració del mateix (punts forts, punts febles i punts 'de millora').

8. Avaluació de l'alumnat (qualificacions de les matèries implicades):

Al final de curs apareixerà al butlletí una NOTA del SERVEI COMUNITARI: Els criteris actitudinals (50%) són 'qualificats' amb una graella (document adjunt) que serà emplenada pel docent i el professional assistencial 'vinculats' al servei. Es realitzarà valorant els ítems següents:

- o Respecte en el tractament amb les persones grans.
- o Paciència en adaptar-se als residents.
- o Llenguatge educat.
- o Participació generosa.
- o Capacitat d'escoltar.
- o Progrés en la motivació

De la qualificació referida a l'aprenentatge/continguts (50%), s'encarregarà el professor vinculat, tenint en compte aquests ítems:

- o Expressió clara i precisa.
- o Aprenentatge i pràctica de tècniques de psicomotricitat.
- o Coneixements literaris.
- o Familiaritat amb les diverses seccions d'un diari.
- o Coneixements de l'ús útil de les noves tecnologies.
- o Coneixements de geografia, història i de l'actualitat.

A més, el procés i la redacció final del **diari-memòria del servei** (en castellà) repercutirà un 20% (¿?) de la qualificació final de la matèria de llengua castellana. I el procés i la redacció final de la **presentació (en grup) del projecte** (en català) suposarà un 20% (¿?) de la qualificació final de la matèria de llengua catalana.

Per una altra part, es realitzarà una **avaluació del projecte d'aprenentatge-servei tant al centre com a l'entitat**, a càrrec dels professors i el personal assistencial que han acompanyat les 'pràctiques'. Els punts a valorar, amb una qualificació de MOLT, FORÇA, REGULAR i POC, seran els següents:

- – Grau d'incidència en les necessitats-demandes que inspiraven el servei.
- – Grau d'assoliment dels objectius marcats.
- – Grau d'interacció i empatia aconseguit.
- – Grau d'implicació de la comunitat eductiva i de l'entitat en el servei comunitari.
- – Desig de realitzar un projecte similar l'any vinent.

A més, s'oferirà possibilitat d'afegir comentaris, observacions i suggeriments.

9. Espais i canals de coordinació (interna i amb els diferents agents implicats).

El grup de treball "activitats intergeneracionals", de la fundació impulsarà l'elaboració de les necessitats-demandes per part de la Residència-Centre de Dia i d'un horari (amb diverses possibilitats) per planificar el servei comunitari, servei que pugui atendre les esmentades necessitats-demandes.

La cap d'estudis i les coordinadores de secundària s'encarreguen dels aspectes organitzatius: calendari, horari, professors vinculats a cada servei...

Una comissió formada per dos docents i dos professionals assistencials s'encarrega de vetllar pel funcionament correcte al llarg de la realització del servei comunitari, així com d'atendre les incidències i/o imprevistos que puguin aparèixer.

10. Activitats de reconeixement.

Al tercer trimestre es farà la presentació del projecte al centre i a l'entitat.

11. Difusió del projecte.

Al juny es convida a la presentació del projecte a l'Ajuntament del districte i a diverses entitats cíviques-solidàries del barri (Rebost de St. Andreu...).

Voluntariat hora del pati i dissabtes

El passat dimarts 25 d'octubre vam fer la presentació de residents i alumnes per iniciar el voluntariat.

Va ser una tarda molt emotiva.

JUBILACIÓ CONSELL JORDANA

El passat dia 28 de juny, vam celebrar la festa de jubilació de la nostra companya CONSELL JORDANA. Va ser un acte amè, entranyable i sobretot, molt emotiu.

L'acte va començar amb la projecció d'un original i divertit muntatge audiovisual realitzat pel Jordi Saguer, en el qual es recollia la seva trajectòria vital i professional. Aquest document va estar narrat amb "professionalitat i gràcia" per dues companyes de les seves etapes docent a Primària i Secundària.

Seguidament, un cor format per mestres i professores que havien estat ex-alumnes seves, dirigides per la gran directora musical, Carme Guinart, ens van oferir un petit concert de cançons, on les lletres van estar adaptades especialment per a aquest acte, ja que explicaven "l'excel·lència" de la seva trajectòria docent.

Aleshores, es va iniciar la part solemne i oficial de l'acte amb els parlaments dels representants dels diferents estaments de la nostra Comunitat Educativa. En primer lloc, va parlar el director de l'escola, en Jaume Codinachs, ressaltant la seva discreció i la seva vàlua com a docent. Seguidament, va parlar el vicepresident de la Fundació, en Pere Padró, que va agrair la seva fidelitat i dedicació al centre durant els 40 anys i escacs que ha estat amb nosaltres. I a continuació, va parlar la seva companya i amiga, Vicky García, que va relatar amb passió i emoció les anècdotes i experiències viscudes per les dues al llarg de tots aquests anys.

Finalment, va parlar la pròpia Consell recordant-nos que per a ella, la nostra fundadora, l'Anna M. Janer, ha estat el seu referent i donant les gràcies a tots i cadascun dels estaments de la nostra Comunitat , brindant-nos, com sempre, una lliçó del seu saber fer i saber estar.

La festa va acabar amb un copiós, exquisit i variat dinar ofert per la Consell, on també hi havia productes amb denominació d'origen de la Vall Fosca i elaboracions fetes per la seva mare i per ella mateixa.

L'escola perd, amb la seva jubilació, una excel·lent professional i millor persona. I els docents perdem un referent d'unes bones pràctiques educatives i una molt bona companya.

Li donem les gràcies per tot i li desitgem felicitat en els seus nous projectes.

Núria Mané i Vicky García

ENTREVISTES A MESTRES DE L'ESCOLA

PER MOLTS ANYS, MÀRIUS!
Avui parlarem amb en Màrius que, aprofitant que ha estat el seu aniversari aquest 11 d'octubre, es deixa conèixer una mica més!

1. Quan vas començar a treballar a l'escola?
Fa uns tretze anys, crec.

2. Per què vas decidir ser professor? Quina és la teva feina dins de l'escola?
Ho vaig provar i em va agradar. És una feina amb la qual m'ho passo molt bé. També, per ser sincers, és una feina que té més vacances que la majoria i això està molt bé. I és que no és una feina fàcil, ni amb la que et puguis fer ric, ni que gaudeixis d'un gran reconeixement social, francament.
Sóc, bàsicament, professor de Física i Matemàtiques.

3. En què havies somiat sempre de petit?
La veritat és que mai no he tingut un somni, una fita... Ni de petit... No ho sé, sempre he intentat gaudir del que faig i anar tirant.

4. T'agrada la teva feina? Què canviaries?
M'agrada molt. Canviaria les persianes.

5. On vius?
A Barcelona, a l'Eixample. Però sóc originari d'El Masnou.

6. T'agrada viatjar? On t'agradaria anar?
Sí, m'agrada, tot i que penso que viatjar està sobrevalorat. Em fascinaria anar a l'Antàrtida.

7. T'agrada el cinema? Quina és la pel·lícula que mai no podràs oblidar?
M'agrada. Home... que mai no podré oblidar... Top Gun. He intentat oblidar-la amb molta força i al final sempre l'acabo recordant... Una llàstima.

8. Què t'agrada fer en el teu temps lliure? Quina és la teva major afició?
M'agrada llegir, fer ràdio, escriure...

9. Com t'agrada celebrar el teu aniversari?
Treballant.

Gràcies, Màrius pel teu temps. Tots desitgem que comparteixis molts més aniversaris, treballant, amb nosaltres!

SI HAGUÉS D'ESCOLLIR UNA SOLA PARAULA, SERIA ENRIQUIDORA.

Nàdia Valls,
alumna del col·legi Sagrada Família

ENTREVISTES A EX ALUMNES DE L'ESCOLA

La Marta és exalumna del Col·legi Sagrada Família i ens explica els seus records de l'escola i com ha seguit amb la seva vida des que va marxar.

1. Quants anys fa que vas marxar de l'escola?
Ja fa 4 anys que hi vaig marxar.

2. Quins estudis vas realitzar dins l'escola i què estudies ara?
Vaig estudiar a l'escola des de P-4 fins a 2n de Batxillerat. Actualment estic estudiant Ciències Biomèdiques a la Universitat de Barcelona (UB).

3. Quins són els teus millors records del teu temps d'estudiant aquí? Què trobes a faltar de l'escola?
Tinc molt bons records de la meva experiència a l'escola en general, no crec que pogués triar un moment en concret. Mentre era alumna no ho valorava gaire, però ara sí que m'adono que quan creixes i vas a la universitat, els professors no et tracten amb la proximitat amb què estàs acostumada. Això és el que més trobo a faltar.

4. Mantens moltes amistats des que vas marxar?
Sí. De fet, segueixo anant amb el mateix grup d'amigues que vaig conèixer a l'escola. He fet nous amics a la universitat però amb elles seguim veient-nos tant com podem, encara que cada cop és més difícil coincidir.

5. Estàs treballant?
Ara mateix, no.

6. On vius?
Encara visc a Sant Andreu.

7. Quins són els teus hobbies?
L'últim any de carrera no m'està deixant gaire temps per dedicar-me a mi mateixa, tot i així, quan puc m'agrada anar al gimnàs, llegir i sobretot viatjar i conèixer món.

8. Com definiries el teu pas per l'escola Sagrada Família?
Si hagués de fer servir una sola paraula seria "enriquidora". He après moltes coses tant de les positives, com de les negatives del meu pas per l'escola i això crec que m'ha fet créixer com a persona.

Donem les gràcies a la Marta per compartir els seus records amb nosaltres i li desitgem el millor en el seu últim any de grau!

Nàdia Valls,
alumna del col·legi Sagrada Família

DUES ÚLTIMES SORTIDES INOBLIDABLES

Aquest més d'octubre, per acabar bé l'últim any a l'escola, els de 2n de batxillerat hem marxat de viatge. L'escola ens va oferir l'oportunitat de viatjar a Ginebra als alumnes que estudien el Batxillerat Científic i Tecnològic i l'opció de conèixer Roma per als qui estudien el Batxillerat Social i Humanístic. D'aquesta manera amb aquestes dues visites culturals, els alumnes del curs han pogut ampliar els seus coneixements i aprendre encara més sobre l'àmbit que els apassiona.

Tots dos grups van emprendre el viatge el dimecres dia 5 d'octubre del 2016, però cadascun en una direcció ben diferent.

D'una banda, els alumnes del científic-tecnològic, acompanyats per les professores Esther González i Eva Torrent, van aterrar a Suïssa i van tenir l'oportunitat de visitar l'European Organization for Nuclear Research (CERN), on físics i enginyers estan investigant l'estructura fonamental de l'univers. En aquesta visita, van poder investigar el funcionament dels acceleradors de partícules i la utilitat que tenen per al món científic.

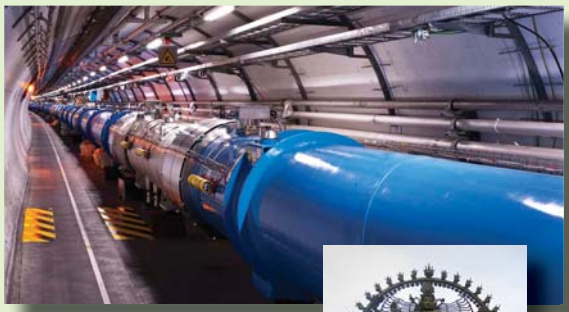

Instal·lacions del CERN.

Estauta de la deesa Shiva al CERN.

El segon dia, després d'haver descansat a l'alberg de Lausanne, van marxar a veure l' École Polytechnique Féderale de Lausanne (EPFL), on podem destacar que la visita guiada va ser duta a terme per un exalumne de la nostra escola, en Víctor Codina. Tot un model d'esforç, treball i superació per a tots nosaltres.

L'últim dia abans de tornar a Barcelona, van visitar l' ONU per a conèixer el seu funcionament, ja que a Ginebra trobem la seu més important després de la de Nova York. En el complex d'edificis anomenat com el Palais des Nations s'hi troben, entre altres, el Consell de Drets Humans de les Nacions Unides i l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans.

Vistes de Lausanne, Suïssa.

D'altra banda, els alumnes de l'humanístic-social, acompanyats pels professors Constant Pérez i Montse Arias, van començar el seu viatge visitant l'Ara Pacis. El mateix primer dia, van fer una volta per Roma passant també pel Panteó, i com no podia faltar, van visitar el Coliseu de Roma. Però això no és tot, per a recordar-lo encara més impressionant, també el van tornar a visitar de nit!

Els altres dos dies van passar per la plaça d'Espanya, la Plaça de Venècia i la Fontana di Trevi, on és van fer moltíssimes fotografies per a aconseguir retenir tots els paratges d'aquest meravellós viatge.

Ambdós grups van gaudir d'aquestes dues sortides culturals amb la millor companyia i estem segurs que aquest serà un dels últims i bonics records com a alumnes del Col·legi Sagrada Família.

Nadia Valls,
Alumna del col·legi Sagrada Família

Interior del Panteó, Roma.

El Coliseu de nit, Roma.

Altres activitats de l'AMPA pel primer trimestre del curs

El 27 de novembre la nostra escola participarà, un any més, en un dels actes més simbòlics del nostre barri: la cercavila de la Festa Major de Sant Andreu. Una bona ocasió per gaudir de la festa amb altres entitats i escoles del nostre barri. Com sempre, la Dragoneta també vindrà i ballarà amb nosaltres.

La Marató 3

El 17 de desembre se celebrarà la ja tradicional cantada de nadales a càrrec dels alumnes de primària i de l'ESO, i la col·laboració amb la Marató de TV3, que aquest any arriba a la seva 25ena edició i estarà dedicada a l'ictus i les lesions medul·lars i cerebrals traumàtiques.

Xerrada sobre l'assetjament escolar

Sens dubte, un dels problemes que més preocupa a les famílies avui en dia és el de l'assetjament escolar, també conegut com a bullying. Un tema que, tot i estar d'actualitat, malauradament no és nou. És per això que, des de l'AMPA i en coordinació amb la direcció de l'escola, s'ha proposat donar eines a les parts implicades: alumnes, educadors i famílies, per tal de fer-hi front.

El passat 17 d'octubre, a l'auditori, va tenir lloc una xerrada destinada als docents del col·legi impartida per Javier Pérez (psicòleg) i Carmen Cabestany (professora d'ESO), president i secretària, respectivament, de l'Asociación No al acoso escolar, una associació sense ànim de lucre integrada por psicòlegs, professors, advocats i especialistes.

Del que es tracta és de prevenir aquest tipus de conductes i, en cas d'existir, disposar de recursos per tal de corregir-les.

De cara al mes de gener hi ha prevista una nova xerrada, en aquesta ocasió destinada als pares i mares, i s'està treballant amb l'escola en la programació de sessions amb els alumnes.

Si esteu interessats, podeu escoltar el programa "La Voz del Silencio" que l'associació No al acoso escolar té a Radio Sapiens (www.radiosapiens.es).

150è Aniversari 1865 - 2015

Fundació Casa Asil
Sant Andreu de Palomar

Residència · Centre de dia
Col·legi Sagrada Família

www.casaasil.cat

Col·labora:

Ajuntament de BCN

Carrer d'Agustí i Milà, 72-82,
08030 Barcelona
Telèfon: 933 45 35 29
Sant Andreu del Palomar